

Dāvanā – milzu alus glāze

«Novadnieka» ilggadējais sadarbības partneris SIA «Lettglas» šogad gada balvā lasītājiem dāvināja iespaidīgu stikla trauku ar iegravētu «Novadnieka» logo. To savā īpašumā saņēma līvānietis PĒTERIS ČIPĀNS.

Čipāna kungu apciemojām viņa mājās Līvānos, netālu no vietas, kur Dubna ietek Daugavā, un dāvinājam saimniekam lielo stikla «milzeni», kas, starp citu, nebūt nav vāze. Arī mēs jutāmies izbrīnīti, izlasot šī trauka «oficiālo» nosaukumu – alus glāze. Par to smējās arī Čipāna kungs, piebilstot, ka ūdens ņemta nu būs jāgādā spainis ar ūdeni, ko jaunajā dāvanā iepilnīt. Tiesa, Pētera kungs atzina, ka kaislīgs alus dzērājs viņš neesot, ko gan nevar teikt par avīžu lasītāju, jo «Novadnieks» Čipānu ģimēnē ir regulārs viesis jau vairākus gadu desmitus, vēl kopš «Leņina karoga» laikiem. Kas tad interesē tik uzticīgu lasītāju, jautāju. Pēteris, brīdi padomājis, atbild, ka izlasot gan par politiku, gan par Līvānu jaunumiem, gan par to, ko citi pērk un pārdod – sludinājumiem. Neesot no tiem, kas lasa «no vāka līdz vākam», bet kādu pusi publicē, kas interesē, – avīzi. Avīze ikdienā ir par pašsaprotamu lietu, gluži kā sāls vai sērskociņi, kuri patieso nepieciešamību apjauš tikai tad, kad šīs mantas mājās beigušas. Tāpat sanācis arī ar «Novadnieku», kuru pagājušajā gadā pastniece pēkšņi vairs nemetusi Čipānu pastkastītē. Taču ne jau viņas vaina tā bijusi, stāsta Pēteris, abonements bijis uz pusgadu, un avīzīti vienkārši aizmirsis pasūtīt. Šogad tādu pārsteigumu nebūs – laikraksts pasūtīts uz visu gadu. Tā ir ērtāk un lētāk, secina saimnieks.

Līvānos Čipāna kungs ar dzīvesbiedri Mariju dzīvo jau

● SIA «Lettglas» gada balvu ar «Novadnieka» logo no mūsu lielā lasītāju pulka izlozē ieguva līvānietis Pēteris Čipāns. Šī nav vāze, bet gan alus glāze – tagad tā ir lielākā glāze Čipāna kunga mājās. Foto: G.Kraukle

30 gadus, te uz dzīvi apmetusies arī meita Silvija, savukārt otra meita – Dzidra – dzīvo Daugavpilī. Pētera dzīves gaitas aizsākušās Preiļu pusē, taču neesot gribējies dzīvi ar laukiem saistīt, tādēļ devies laimi meklēt pilsētā. Bijis dažādu darbu darītājs – gan šoferis, gan celtnieks, gan mājbuves kombināta speciālists, tagad abi ar sievu ir ierindas pensionāri. Tāpat kā vairumam, arī viņiem pensija ir pavisam niecīga, neatbilstoša padarītajam, tomēr Pēteris par to daudz nesūrojas. Ja vien cilvēkam ir kāda amata prasme, viņš nepazudīs.

Pēterim palīdz dzīves gaitās iegūtās celtnieka zināšanas. Ne vienu vien māju viņš izbūvējis. Gada siltajos mēnešos «kundes» Pēteri aicina talkā, ja krāsns vai plītiņa jāuzmūrē, skurstenis jāuzslej. Čipāna kungs krāšņu būvniecības gudrības apguvis pamazām – ar pieredzi un darbu. Pēc dabas viņš ir rūpīgs,

pat pedantisks. Saka, labāk visu dienu ķimerēšos, bet darbu padarīšu kārtīgi. Krāsniņ galvenais, lai labi velk un labi tur siltumu. Taču tikpat svarīgi, lai tā izskatītos glīta, ne pavirši salipināta. Haltūrēt nevar atļauties – ja krāsns dūmos, bet māja būs auksta, saimnieks nemaksās un vairāk mani arī neviens par mūrnieku neprasis, atzīst Pēteris.

Čipānu mājās ienācēju priecē sakoptība un kārtība, pagalmā nekas nemētājas apkārt, viss glīts un kārtīgs arī istabā. Pēteris smejas, ka savu kārtību te milot ieviest cetrgadīgais mazdēliņš. Viņš abiem ar Marijas kundzi nav vienīgais mazbērns, ir arī divas mazmeitas.

Pa istabas logu tālumā redzams baltais ledus vāks, zem kura pavasarā gaidās burbuļo Dubnas ūdeņi. Ārkārtējus pārsteigumus pēdējos pavasaros upe neesot sagādājusi, taču Čipāna kungs atceras gadījumu, kad pirms vairā-

kiem gadiem applūdusi bija pat puse dārza. Savukārt citu gadu palu laikā nācies redzēt uz ledus pa upi «kuģojam» vairākas sturnas. Pats saimnieks mednieks neesot, agrāk paticis zvejot. Abi ar kaimiņu tad laiduši upē tiklus, kuros nākušas lidakas, raudas un asari. Vecākie iedzīvotāji zina stāstīt, ka savulaik Daugavā bijuši arī brekši, taču ar gadiem zivju krājumi izsīkuši. Pēdējos gados ūdens kvalitāte Daugavā gan esot uzlabojusies, taču par tīrāku Pēteris tomēr atzīst Dubnu. Mainījušās ne vien zivis Daugavā, bet arī citas tradīcijas. Vēl nesen gandrīz katram upmalā dzīvojošajam bijusi gov, ko ganīties veduši uz leknajām Daugavas plāvām, tagad tādu saimniecību tur tikai retais. Arī Čipāni no brūnaļas atteikušies, taču nobarojamos rūkšus pašu galdam gan turrot.

G.Kraukle

Saltupes piesārņotājiem naudas sods

Daugavpils reģionālās vides pārvaldes administratīvo pārkāpumu komisija izskatījusi protokolu par Saltupes piesārņošanu Preiļos. Akciju sabiedrības «Preiļu siers» par attīrīšanas iekārtu darbību atbildīgai amatpersonai piemērots naudas sods. Šādu informāciju «Novadniekam» sniedza Daugavpils reģionālās vides pārvaldes vecākā inspektore, Preiļu daļas vadītāja Solveiga Mazjāne.

Par Saltupes piesārņošanu, kā rezultātā ūdens un ledus kļuvis dzeltens, «Novadnieks» rakstīja šī gada 25. janvāra numurā, lūdzot Daugavpils reģionālās vides pārvaldes Preiļu daļas vecāko in-

spektoru Ilmāru Ivdrī novērtēt radušos situāciju. Tika konstatēts, ka piesārņojums radies, neievērojot attīrīšanas iekārtu ekspluatāciju, par šo pārkāpumu sastādīts protokols.

Daugavpils reģionālās vides pārvaldes administratīvās komisijas sēdē minētais protokols izskatīts 3. februārī, klātesot akciju sabiedrības «Preiļu siers» amatpersonai, kas atbild par attīrīšanas iekārtu darbību. Atbilstoši LR Administratīvo pārkāpumu kodeksa 72. pantam par attīrīšanas iekārtu ekspluatācijas noteikumu neievērošanu, maksimālais iespējamais naudas sods var būt 150 latu apmērā. Solveiga Mazjāne «Novadniekam» telefonsarunā

paziņoja, ka viņai nav informācijas par piespriedtas soda naudas apmēru.

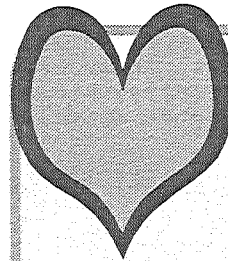
Savukārt Daugavpils reģionālās vides pārvaldes direktora vietniece Inta Hahle telefonsarunā «Novadniekam» paskaidroja, ka vainīgā amatpersona šādu pārkāpumu pieļāvusi pirmo reizi, kā arī ieradies uz administratīvo pārkāpumu komisijas sēdi, kas tika ņemts vērā, nosakot soda naudas lielumu – 50 latu.

L.Rancāne

- Kardināls Jānis Pujats tiekas ar skolēniem. ⇒ 2. lpp.
- Līvānu novada domei – jaunas telpas ⇒ 2. lpp.
- Trešdienas intervija ar VID Latgales reģionālās iestādes Preiļu nodaļas vadītāju Staņislavu Gavaru ⇒ 3. lpp.
- Preiļu rajona sievietes apvienības pasākums Stabulniekos ⇒ 4. lpp.
- Kā dzīvo invalīdi Aglonas pagastā ⇒ 6., 7. lpp.
- Korim «Magnificat» – 10 gadi ⇒ 8. lpp.
- Policijas ziņas ⇒ 10. lpp.
- Horoskops Kazas gadā ⇒ 11. lpp.

«Novadnieka» un fotosalona «Minox» (Līvānos, Rīgas ielā 89) kopīgi rīkotajā akcijā laikraksta «Novadnieks» abonentiem februārim, martam un aprīlim fotoaparātu «Kodak» laimējusi

M.VILCĀNE
no Sutru pagasta Promiem.
Par balvas saņemšanu lūdzam piezvanīt pa tālr. 5307056.

Gaidām lasītāju vēstules!

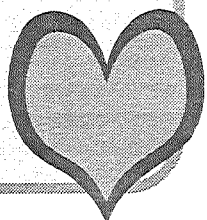
Katrai un katram ir savs iemīlēšanās vai satikšanās stāstiņš, varbūt atmiņas par skaisto kāzu dienu.

Aicinām lasītājus par to uzrakstīt «Novadniekam». Gaidīsim jaukus un interesantus stāstus un fotogrāfijas, par to, kur un kādos apstākļos notika jūsu liktenīgā tikšanās, kā ieraudzījāt savu dzīvesdraugu un mijāt gredzenus. Varbūt esat «vaininieks» kāda cita pāra pirmajai tikšanās reizei. Rakstiet! Interesantākās un jaukākās vēstules publicēsim.

Jūsu vēstules redakcijā gaidīsim līdz 11. februārim (pasta zīmogs). Rakstiet: «Novadniekam», Brīvības ielā 14, Preiļos, LV – 5301. Varat sūtīt vēstules un foto arī pa e-pastu: novadnieks@apollo.lv

Veiksmīgāko darbu autorus ar mīlo otro pusīti aicināsim uz redakciju sarunai pie kafijas tases.

Interesantākās vēstules autoru gaida balva – 2 biļetes uz izrādi Nacionālajā operā.

NACIONĀLĀS ZIŅAS

Pašiem sava nafta

Uzņēmējs Uldis Pumpurs ir gatavs sākt naftas iegūvi Kuldīgas rajona Gudenieku pagastā. Iegūļu rezerves Gudeniekos ir ap 700 tūkstošiem tonnu. To apstiprinājusi Maskavas zinātniskās ražošanas apvienība «Specgeofizika». Saskaņā ar šo pētījumu, Gudenieku atradne ir vienīgā nopietni vērtējamā naftas ieguves vieta Latvijā. Lai sāktu iegūvi, nepieciešamas apmēram miljoni dolāru lielas investīcijas, kuras varētu atmaksāties divu trīs gadu laikā. Pumpurs lēš, ka reālā peļņa varētu būt 25 miljoni dolāru.

«Jaunais laiks» ķeras pie Šķēles vekseļa

Divas nedēļas pēc bijušā Tautas partijas līdera Andra Šķēles aiziešanas no aktīvās politikas Iekšlietu ministrijas parlamentārā sekretāre un «Jaunā laika» deputāte Linda Mūrniece lūgusi Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam (KNAB) pārbaudīt viņa daudzmiljonu vekseļa izsniegšanas likumību, ziņo laikraksts «Diena». L. Mūrnieci, pēc A. Šķēles ienākumu deklarācijas iesniegšanas, noliekot deputāta mandātu, pārsteigušas Šķēlem piederošas summas un viņu kā Latvijas pilsoni interesē, kā viņš tās iegūvis. Iesniedzumā birojam Mūrniece lūdz vērtēt ne vien vērtspapīra izsniegšanas likumību, nodokļu samaksu, bet arī ar to veikto darbību likumību, nodokļu samaksu no summām, ko A. Šķēle saņēmis par vekseli, un viņa skaidrās naudas uzkrājumu izcelsmi. Sašūdzinot A. Šķēles deklarācijas pa gadiem, redzams, ka šogad vairāk nekā trīs reizes palielinājies un gandrīz miljonu sasniegusi summa, ko viņš izsniedzis aizdevumos, tomēr A. Šķēle atsakās publiski atklāt, kam nauda aizdota. Tās ir viņa tiesības. KNAB iepazīsies ar iesniegumu un pēc tam lems, vai lieta ir biroja kompetencē un vai ierosināma pārbaude.

Birkavs pieļauj, ka

«Latvijas ceļu» varētu likvidēt

LC šovasar apritēs 10 gadu, un es nenoraidu iespēju, ka pirms šīs jubilejas varētu tikt pieņemts lēmums partiju likvidēt, «Vesti šodien» izteicies viens no LC dibinātājiem, bijušais Saeimas deputāts Valdis Birkavs, kurš politiķa 13 gadu karjeras laikā bijis arī premjerministrs, tieslietu un ārlietu ministrs. LC pārdzīvo grūtus laikus, atzīst V. Birkavs. Viņš uzsver, ka kopumā «mēs savu vēsturisko uzdevumu esam izpildījuši», atstāsta LETA.

Oficiāli vidējā darba alga Latvijā — 173 lati

Pērn oktobrī darbiniekiem aprēķinātā mēneša bruto darba samaksa bez neregulārām izmaksām bija 173 lati, tai skaitā sabiedriskajā sektorā — 187 lati un privātajā sektorā — 163 lati, liecina Centrālās statistikas pārvaldes dati. Budžeta iestādēs strādājošo mēneša darba samaksa bija 183 lati, bet uzņēmumos un uzņēmējiesabiedrībās ar valsts vai pašvaldību kapitāla daļu par 50% un vairāk lielāka — 205 lati.

Darba samaksa mazāka par valdības noteikto minimālo mēnešalgu 60 latiem valstī kopumā pērn oktobrī bija 3 500 darbiniekiem jeb 0,6% no kopskaita. Lielākais šādu darbinieku skaits vērojams mazumtirdzniecībā, sauszemes transportā, lauksaimniecībā, tādu pakalpojumu sniegšanā kā, piemēram, mazgāšana, ķīmiskā tīrīšana, frizētavas, solāriji, apbedīšana un apstrādes rūpniecības atsevišķās nozarēs.

Darba samaksa tikai valdības noteiktās minimālās mēnešalgas apmērā tika aprēķināta 86 000 darbinieku jeb 15% no to kopskaita. Sašūdzinot ar 2001. gada oktobri, šādu darbinieku skaits samazinājies par 8 000.

2002. gada oktobrī 8% strādājošo bija aprēķināta darba samaksa robežās no 60 līdz 70 latiem, 6% strādājošo — no 70 līdz 80 latiem, 10% strādājošo — no 80 līdz 100 latiem, 19% strādājošo — no 100 līdz 150 latiem, 14% strādājošo — no 150 līdz 200 latiem, 16% strādājošo — no 200 līdz 300 latiem. Savukārt darbinieku īpatsvars, kuri saņēma atalgojumu no 300 līdz 500 latiem, bija 8%, bet virs 500 latiem — 3% no kopējā darbinieku skaita.

Ziņas sagatavoja T. Elste

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs — SIA «Novadnieks. Redakcija».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@apollo.lv

Tālr. 1-53-07056, mob. tel. 9410288 (redaktorei),

1-53-07057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

1-53-07058, 1-53-07059 (žurnālistiem). Fakss 1-53-07057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales drukā» Rēzeknē.

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī (trešdien, sestdien).

LĪVĀNU NOVADĀ

Kardināls Jānis Pujats tiekas ar skolēniem un pensionāriem

31. janvārī Līvānus apmeklēja Romas katoļu baznīcas kardināls Jānis Pujats: iespēju tikt un uzdot jautājumus augstajam garīdzniekam izmantoja Līvānu ģimnāzijas audzēkņi un skolotāji, kā arī novada iedzīvotāji, pārsvarā pensionāri.

Līvānu ģimnāzijas zālē sanākušie kardinālu J. Pujatu sagaidīja kājās stāvēt un sveica ar ziediem un muzikālu priekšnesumu. Kardināls pie jauniešiem vērsās kā pie izglītotas un ziņojošas sabiedrības daļas, kas ticību, iespējams, nespēj pieņemt kā dogmu, bet analizē, izvērtē un arī šaubās par baznīcas patiesību pareizību. Kāpēc cilvēki tic, kas ir Dieva atklāšana, no kā atkarīga ticība vai neticība cilvēkā un kā iespējams apvienot zinātnes un reliģijas patiesības, nenonākot pretrunās, — tās bija tēmas, par kurām aicināja aizdomāties kardināls. Saistošas J. Pujata pārdomas bija arī vecākajai paaudzei, jo reliģijas lietu izklāstam kardināls izmantoja zinātniskā ateisma mācības brošūru, kas padomju gados bija obligāts mācību materiāls studentiem.

Padomju gados valdošā ideoloģija atzina tikai to, kas eksistē materiālajā pasaulē un ir izzināms. Dabas zinātnēs šo principu vērtība nav

apstrīdama, taču to nevar teikt par visām jomām. Dabiskās parādības padodas izziņāšanai, savukārt garīgās pasaules vērtības šādi nav pierādāmas. Neskatoties uz to, tās eksistē, piemēram, prāts, ko nav iespējams izmērīt un pierādīt. Tāpat eksistē arī Dievs un ticība, skaidroja kardināls.

Viņš mudināja jauniešus apzināties, ka mūsu sabiedriskajā iekārtā viņu rokās ir milzīga bagātība — palikt brīviem savā izvēlē, kad pasaulē ir tik daudz negatīvu parādību: alkohols, cigaretes, narkotikas. Rietumu ietekme bieži ir balstīta tikai uz saltu aprēķinu un iespējām nopelnīt, ne uz rūpēm par cilvēku nākotni, par viņu veselību un morāli, tādēļ tik svarīgi palikt brīviem, uzsvera J. Pujats.

Savukārt Līvānu novada iedzīvotāji, kas ar kardinālu tikās pēc sarunas ar skolēniem, interesējās, kāda ir garīdznieka attieksme pret Latvijas iestāšanos Eiropas Savienībā. — Ja nepievienosimies kristīgajai Eiropai, nāksim kristīgajā Krievijā. Ģeogrāfiskā stāvokļa dēļ Latvija ir pārāk iekārojama, kaut vai, piemēram, ar savām ostām. Kristīgo ticību mēs esam saņēmuši no Rietumiem, pie tam, Austrumu savienībā mēs jau reiz esam bijuši. Vieniem pašiem pastāvēt nebūs iespējams, bet Eiropas Savienība — tie ir arī bagāto valstu līdzekļi

«Pasaulei nav gala, un debesīm nav malas. Īsta dzīve ir liela kā pasaule un angsta kā debesis.»
K. Skalbe

● Kardināls Jānis Pujats Līvānus apmeklēja pa ceļam uz Daugavpili, kur viņam bija paredzēta piedalīšanās televīzijas tiešraidē. Līvānu ģimnāzijā ar baltu ziedu pušķi kardinālu sveica skolas direktore Maija Kručiņa, pēc tam sekoja sarunas ar skolēniem un novada iedzīvotājiem. Foto: G. Kraukle

Latvijā, — sacīja kardināls, pamatojot teikto ar piemēru, ka 30 baznīcas, kas Latvijā uzceltas 10 gadu laikā, ir tapušas par Rietumu kristietību naudu. Vidzemē, kur katoļu kustība bija visvājākā, ir izveidojies stabils draudžu tīkls, kas nebūtu iespējams bez rietumvalstu atbalsta. Nekas sliktas ar mums Eiropā nenotiks, tikai pašiem nevajag ļauties morālam pagrimumam, drošināja J. Pujats.

Līvānieši puda pārliecību, ka briesošajā konfliktā Irākā Baltijas valstīm, kas savu neatkarību atguva nevardarbīgas pretošanās ceļā, jāņem neitrāla nostāja, ka karā iesaistīties nevajag. Kardināls paskaidroja, ka arī katoļu baz-

nīca iestājas pret karu Irākā, un uz mierīgu konflikta risinājumu ne reizi vien jau aicinājis arī Romas pāvests. Savu kristīgo cilvēka nostāju J. Pujats raksturoja ar vārdiem: «Svētīgi ir miera darītāji, jo viņi tiks saukti par Dieva bērniem.» Daudz tika runāts par attiecībām ģimenē, jo tieši pirms gada, 31. janvārī, Saeima pieņēma lēmumu neierobežot abortus, taču, pēc baznīcas domām, tas ir nekristīgs lēmums. Kardināls skaidroja, ka Dievs rada cilvēku jau ieņemšanas brīdī, un iznīcināt dzīvību pašā sākumā nozīmē to pašu, ko vēlāk — cilvēka dzīves laikā.

G. Kraukle

Līvānu dome pārceļas uz jaunām telpām

31. janvārī Līvānu novada dome oficiāli atklāja jaunās administratīvās telpas Līvānos, Rīgas ielā 77. Lēmums pārvietot administrāciju tika pieņemts, lai glābtu bibliotēku, kuru no avārijas stāvoklī esošas mājas tādējādi būs iespējams pārcelt uz bijušo domes ēku Rīgas ielā 136.

Ēka Rīgas ielā 77 ir domes īpašums, kuru tā 2000. gadā pārņēma no Preiļu rajona padomes. Ideja par iestāžu rotāciju, lai atrisinātu bibliotēkas jautājumu, radās jau iepriekšējā domes vadītāja Visvalža Gercāna laikā, taču vēlāk tā tika noraidīta līdzekļu trūkuma dēļ. Bibliotēku izvietot poliklīnikas ēkā nevarēja tehnisku apsvērumu dēļ — ēku nebija iespējams pārbūvēt atbilstoši bibliotēkas vajadzībām. Tādēļ, apsverot visus iespējamos variantus, pašvaldība nonāca pie slēdziena, ka piemērotākas telpas par bijušo domi bibliotēkai neatrast.

Gada beigās tika uzsākti remontdarbi poliklīnikas ēkas

● Jaunās domes telpas ir domātas ikvienam novada iedzīvotājam, un pašvaldībai jāstrādā tā, lai katrs, kurš te ieradies pēc palīdzības, to arī saņemtu, pārliecināts Līvānu novada domes priekšsēdētājs Andris Vaivods (no labās), izpilddirektors Aleksandrs Karpenko un SIA «RNS-D» direktors Andris Stikāns. Foto: J. Magdalenoks

vienā daļā ar izeju uz Rīgas ielu, kurus konkursa kārtībā uzticēja veikt SIA «RNS-D». Kosmētiskais remonts tika pabeigts īsā laikā, un pašvaldībai tas izmaksāja aptuveni 50 000 latu.

Otrā ēkas daļā ar izeju uz pagalma pusi tāpat kā līdz šim strādās medicīnas darbinieki. Apsaimniekojot visu

ēku, pašvaldība iekonomēs līdzekļus, kas līdz šim nevajadzīgi tika tērēti poliklīnikas tukšo telpu apkurei, kas gadā sastādīja aptuveni 6000 latus. Administrācijas pārcelšanās uz pilsētas centru ir izdevīga arī iedzīvotājiem, jo Rīgas ielā 77 turpmāk strādās arī vairāki citi dienesti. Domes pirmajā stāvā iekārtota so-

ciālā nodaļa, biznesa un tūrisma informācijas centrs, te strādā advokāts, notārs, komunālās saimniecības norēķinu kase un Latgales Valsts militārā dienesta pārvaldes speciālists. Otrajā ēkas stāvā ir domes administrācija — priekšsēdētājs, lietvedības daļa, jurists, izpilddirektors, datortspēciālists, finansisti un grāmatveži, savukārt trešajā stāvā atrodas dzimtsarakstu nodaļa, strādā arhitekts un speciālists celtniecības un saimnieciskajos jautājumos, šeit iedzīvotājus pieņem izpilddirektora vietnieki. Ēkā strādā arī Nodarbinātības valsts dienests, bet pirmā stāva sešu zālē turpmāk notiks domes sēdes.

Kā informēja domes priekšsēdētājs Andris Vaivods, rekonstrukcija jau uzsāka arī bijušajā domes ēkā. Lai izvietotu tajā bibliotēku un lasītavu, jāveic starpsienu nojaukšana, izveidojot vairākas zāles abos ēkas stāvos, kā arī kosmētiskais remonts. Šos darbus veic vietējais uzņēmums — SIA «Austrāni».

G. Kraukle

TREŠDIENAS INTERVIJA

Pēc trim nedēļām Valsts ieņēmumu dienesta Latgales reģionālās iestādes Preiļu nodaļas vadītājs STANISLAVS GAVARŠ savā amatā būs aizvadījis pirmo gadu. Tas ir pietiekami ilgs laika sprādis, lai ne tikai apjaustu daudzus valstiski svarīgos pienākumus, bet arī spētu sakārtot lietas un darbus tā, ka var droši teikt – viss notiek. Tā sagadījās, ka šī intervijs ar, no skata smaidīgo un labestīgo, bet arī stingro, Preiļu nodaļas vadītāju ir atskats ne tikai uz aizvadītā gada veikumu, bet arī uz ceļu, kas, liču loču vijoties, Stanislavu ir atvedis līdz amata krēslam, ko sabiedrība uzskata par ļoti nozīmīgu.

Man patīk sakārtotība visās lietās

— Valsts ieņēmumu dienests ir viena no svarīgākajām valsts pārvaldes sastāvdaļām. Cik grūti vai viegli ir justies atbildīgam par nodokļu iekasēšanu?

— Tas ir smagi un sarežģīti. Mūsu galvenais uzdevums ir savlaicīgi iekasēt no nodokļu maksātājiem naudas summas saskaņā ar normatīvajām prasībām. Tas nozīmē, ka nodokļiem jābūt iekasētiem laikā un likumā noteiktajā kārtībā. Otrs svarīgs uzdevums ir nodokļu kontrole, kas paredz atklāt un novērst kļūdas nodokļu aprēķināšanā un iekasēšanā.

Mans mērķis vienmēr ir bijis, lai mani padotie saprastu un zinātu, kādam jābūt gala rezultātam. Inspektoriem jāzina, kas atkarīgs no viņu darba. Varu droši apgalvot, ka 2002. gads VID Latgales reģionālās iestādes Preiļu nodaļai bijis veiksmīgs, valsts pasūtījums izpildīts. Arī šis gads sācies cerīgi. Kā liecina datu prognoze, neraugoties uz nodokļu likmju samazināšanos valstī, janvāra plāns izpildīts visos nodokļu veidos. Tiesa, galīgais ieņēmumu plāns būs zināms tikai tad, kad tiks apstiprināts valsts budžets. Pašlaik esam sagatavojuši savu rīcības plānu, strādājam, ņemot vērā Finanšu ministrijas ieteikumus.

— Liela sabiedrības daļa, īpaši Latgales lauku iedzīvotāji, ir nesaprašanās, sak, kā tad tā – valsts iekasē nodokļus, ieņēmumi aug, bet mēs, kā dzīvojam, tā joprojām dzīvojam slikti... Kad klāsies labāk?

— Zurnālā «Kapitāls» izlasīju rakuma nodokļa iekasēšanu un iedzīvotāju Ventspilī un ādzu sagatavot informāciju, kāda ir aktīvo iedzīvotāju ieņēmuma nodokļa summa Preiļu rajonā. Izrādās, ka pagājušajā gadā tā bija 58,66 latī uz vienu cilvēku vai trīs reizes mazāk nekā Ventspilī.

Piekrītu valsts politikai, kas virzīta uz nodokļu likmju samazināšanu. Līdz ar to atbrīvojas līdzekļi, kurus iespējams investēt ekonomikā. Pamazām pieaug iedzīvotāju labklājības līmenis.

Ir jāražo produkcija un jāsniedz pakalpojumi ar augstu pievienoto vērtību. Tad valsts budžetā nonāktu papildus nauda, kas pēc tam

atgrieztos atpakaļ mūsu rajonā. Vajadzīgas jaunas darba vietas, lūk, visa gudrība.

— Kā jūs vērtējat situāciju, ka pēdējo gadu laikā arvien vairāk jaunu un darba spējīgu cilvēku brauc projām no Preiļiem – uz Daugavpili, Rīgu, Īriju, Vāciju?

— Viss notiek likumsakarīgi, cilvēki meklē, kur labāk. Ja viņi neredz savu spēku un prasmju pielietojumu te, tad brauc projām. Zēl, ka tā notiek. Bet man ir zināmi arī daži piemēri, ka jaunieši, ārzemēs kādu laiku strādādami, nopelna starta kapitālu, tad atgriežas mājās. Tas nozīmē, ka ir cerība pozitīvām pārveidībām, ka uzkrātā nauda paliks Latgalē.

— Kādos virzienos būtu jāplāno un jāstrādā, lai mēs sāktu attīstīties?

— Mums jāpieturas pie tradicionālām lietām – kokapstrāde un pārtikas produktu ražošana. Runājot par kokapstrādi, pienācis pēdējais brīdis mazo kokapstrādes uzņēmumu vadītājiem ieviest un attīstīt pēc iespējas labākas tehnoloģijas, lai, izejot Eiropas Savienībā, kas ir tikai laika jautājums, mēs netiktu izmesti no aprītes. Eiropā kokrūpniecībā būs vajadzīgas ļoti augstas tehnoloģijas. Tāpēc jau tagad jāiegulda nauda, lai mēs pēc dažiem gadiem spētu runāt ar eiropiešiem kā ar līdžīgiem. Nekas vairāk...

— Eiropā saka, Latgale ir jauka, te vajag attīstīt tūrismu un ar to pelnīt. Vai tas ir reāli?

— Sava daļa taisnības šajā lietā ir, bet bez lielām investīcijām pelnošu tūrisma nozari nevar izveidot. Mans iepriekš minētais piemērs par bagāto Ventspilī un, zino to, ka pašlaik tur pietrūkst Krievijas naftas, skaidri parāda, ka ventspilnieki būtībā nav gatavi negaidītām pārmaiņām. Bija liela nauda, bija peļņa, bet tā pilnībā netika investēta.

Arī mūsu rajona uzņēmējiem nevajadzētu domāt par to, kā nopirkt jaunu mašīnu, kā uzlabot savus dzīves apstākļus, bet nauda būtu jāiegulda ražošanā, tajā skaitā arī tūrisma nozarē. Cita ceļa, manuprāt, nav.

Mirkļa izdevīguma dēļ mēs nedrīkstam zaudēt dinamiku, ne-

● Ārpus intervijas ar Stanislavu Gavaršu šoreiz palika saruna par 1991. gada janvāra barikāžu laiku, par neiztrūkstošo vaļasprieku – vēsturisku grāmatu lasīšanu. Bet tie jau ir temati citiem rakstiem. Foto: L.Kirillova

drīkstam riskēt ar savu un savu bērnu nākotni. Personīgie labumi nekur nepazudīs – gan skaistas mājas pie ezeriem, gan lepnas mašīnas.

— Atgriezīsimies pie senākiem laikiem un pie tā, kā izvēlēties savu dzīves ceļu.

— Mani skolas gadi pagāja Vārkavas vidusskolā, kur man bija brīnišķīgi skolotāji. Ļoti aizrāva vēsture un literatūra, kas atstāja iespaidu uz visu turpmāko dzīvi. Taču atmiņā palikusi arī matemātikas skolotāja Janīna Vaivode. Patiesību sakot, matemātika skolā man nepatika, bet atceros, ka skolotāja teica – mīļie, bez matemātikas jūs nekur netiksiet. Tā arī beigu beigās sanāca, lai gan pēc vidusskolas beigšanas iestājos un gadu veiksmīgi nomācījos toreizējās Latvijas Valsts universitātes Vēstures un filozofijas fakultātē. Pēc tam sekoja dienests padomju armijā, kur nācās izbaudīt arī ekstremālas situācijas. Būtībā armija bija ļoti interesants laiks, jo dienēju reaktīvās artilērijas pulkā. Vadīju kaujas mašīnu «Uragan», kuras precīzais šaušanas attālums bija 35 kilometri. Man ir tāda sajūta, ka dzīvē mani kāds spēks vienmēr ir virzījis uz priekšu. Arī armijā biju izvirzīts augstam valsts apbalvojumam, no kura atteicos.

— Kā tas bija iespējams?

— Kad mani izvirzīja apbalvošanai, tika paziņots kāds priekšnoteikums – vispirms jāiestājas kompartijā. Es atteicos, lai gan zināju, ka, šādi rīkodamies, nopietni riskēju. Divīzijas komandiera attieksme uz manu atteikumu bija ļoti cilvēcīga, apbalvojuma vietā piešķīra atvaļinājumu uz mājām. Starp citu, arī mans tēvs Aloizs savā laikā ir saņēmis apbalvojumu par darbu varonību Mongolijas Tautas Republikā.

— Vai pēc dienesta turpinājat studijas?

— Nē, izlēmu, ka jāsāk pašam iztīka pelnīt. Toreiz augstskolu bija beidzis mans vecākais brālis Jānis. Es labi zināju, kā ģimenei nācās knapināties, lai nodrošinātu viņam iespēju mācīties. Iestājos Georga Gailis 2. tehniskajā skolā, kur gatavoja autoatslēdzniekus toreiz tik populāriem žiguliem. Tā bija pieprasīta un prestiža profesija. Kad piedāvāja braukt uz Toljati un vairākus mēnešus strādāt slavenajā rūpnīcā, ar prieku piekritu. Brigāde no Latvijas nomainīja igauņus, bet vēlāk mūsu vietā atbrauca gruzīni. Tā bija tāda kā mācību programma internacionālajā audzināšanā, ko astoņdesmito gadu vidū piekopa padomju politika.

Ieguvis lielisku pieredzi. Krustām šķēršāms izstaigāju visu pilsē-

tu, kas bija viena vienīga milzīga rūpnīca. Brīvajā laikā neko citu iesākt nebija iespējams, jo tajā laikā Toljati bija tikai viens kinoteātris, kur uz filmu nemaz nebija iespējams dabūt biļetes.

Apgūtās iemaņas nodērēja, kad atgriezos Latvijā un sāku strādāt Iecavā. Tur sākām būvēt pirmo žiguļu tehniskās apkopes staciju. Pēc tam devos uz Daugavpili, arī tur būvējām līdzīgu staciju, kur pēc tam nostrādāju aptuveni četrus gadus. Tajā laikā jau biju apprecējies, vajadzēja domāt par dzīvokli, aizgāju uz Daugavpils ķīmiskās šķiedras rūpnīcu. Taču manis lolotais mērķis uzlabot dzīves apstākļus, nekādi nepiepildījās. Atgriezīsimies Preiļu rajonā. Kādu laiku strādāju Jaunaglonas mehanizācijas skolā par ražošanas apmācības meistarū. Skolā izveidojām automobiļu apkalpošanas centru. Labojām mašīnas un nodrošinājām audzēkņiem prakses iespējas.

Valsts ieņēmumu dienestā sāku strādāt nodokļu inspektora amatā. Vadītāja Lilija Ostrovska uzskatīja, ka es varētu darboties ar nodokļu nemaksātājiem. Man visās lietās patīk sakārtotība, patīk plānot un skaidri zināt, ko es darīšu rīt un ko parīt. 1999. gadā, kad veidojās VID Latgales reģionālā iestāde, piedalījies konkursā un sāku strādāt tur.

Pilnīgi jauns kolektīvs un daudz lielāka atbildība – tā es šumā varu raksturot trīs gadus, ko pavadīju Daugavpilī. Biju sektora, nodaļas vadītājs, centāties sakārtot reģionā nodokļu iekasēšanas lietas. Domāju, ka mums tas izdevās, taču no manis jaunais darbs prasīja daudz pūļu. Darba diena sākās pussešos rītā un beidzās ap pusastonņiem vakarā. Tas laikam bija viens no iemesliem, kāpēc uzdrošinājos pieteikties konkursam uz nodaļas vadītāja vietu Preiļos. Tāds, lūk, ir mans gājiens pa karjeras kāpnēm.

— Pirms gadiem desmit vai piecpadsmit vārdiem «karjera», «karjerists» bija negatīva pieskaņa. Tagad ar tiem apzīmē mērķtiecīgu cilvēku sekmīgu izvirzīšanos darbā.

— Es nekad un nekur neesmu rāvis augstos amatos vai mikstos krēslos. Vienkārši apstākļi ir sagādījuši tieši tā, kā tas pašlaik noticis. Es pieņemu izaicinājumu atgriezties savā rajonā un strādāt amatā, kas zināmā mērā ir stingrs, kur ik dienas ir jāpieņem lēmumi, kas daudziem šķiet nepopulāri. Šajā sakarā es gribu pateicības vārdus teikt saviem kolēģiem, viņi mani kā vadītāju uzņēma ļoti atsaucīgi un sirsnīgi. Ceru, ka mēs tikpat labi sapratīsimies arī turpmāk.

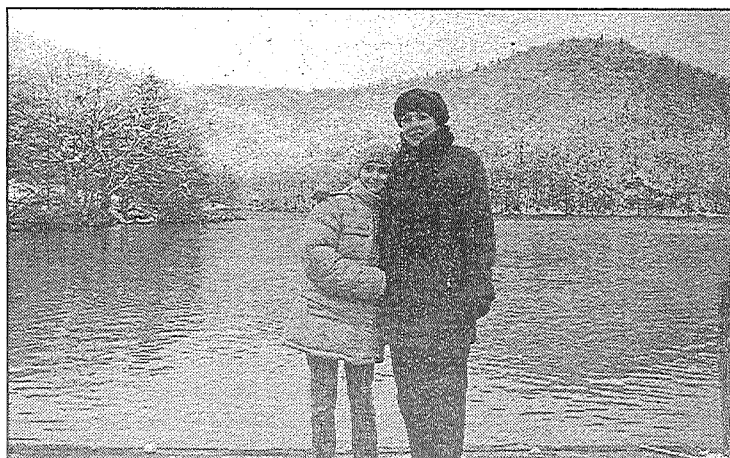
— Ko gribat novēlēt saviem klientiem?

— Esiet veiksmīgi uzņēmēji, labi pelniet, bet arī samaksājiet to, kas pienākas valstij. Tad arī ieņēmumu dienests nevienu lieki netaucēs.

L.Kirillova

● Gavaru ģimene – (no kreisās) Stanislavs, Maija, Artūrs un Anīta – 2001. gada rudenī Dainu kalnā Siguldā, vienā no sirdij tuvajām Latvijas apceļošanas reizēm.

● Pastarīte Maija ir skanīgs balss ipašniece un ar labām sekēm mācās Aglonas bazilikas kora skolā. 2000. gada ziemā kopā ar kori viņa apceļoja Horvātiju. Mamma Anīta pēc profesijas ir feldšere un kā mediķe pavadīja koristus tālajā ceļā. Foto no Gavaru ģimenes albuma

Kas, ja ne es? Kad, ja ne tagad?

(E. Rūzvelte)

Preiļu rajona sievietes cerīgi lūkojas nākotnē

Pagājušajā piektdienā, 31. janvārī, Preiļu rajona sieviešu apvienības locekles un sieviešu kustības aktivistes Stabulnieku kultūras namā pulcējās uz svinīgu sarīkojumu, kurā atskatījās uz paveikto 2002. gadā un interesantās sarunās ar viesnām pavadīja jauku un sirsnīgu vakaru. Sieviešu apvienības pasākumā piedalījās Augstskolu izglītības padomes priekšsēdētāja, Latvijas Lauksaimniecības universitātes profesore Baiba Rivža, 8. Saeimas deputāte Ināra Ostrovska, «Statoil Latvija» izpilddirektore Baiba Rubess.

Ar pagājušā gada veikumu sarīkojuma dalībnieces iepazīstināja Preiļu rajona sieviešu apvienības prezidente, Preiļu rajona padomes izpilddirektore Aina Pastore.

— Preiļu rajona sieviešu apvienība izveidojusies pavisam nesen, strādājam tikai otro gadu. Lai gan mēs vēl nevaram sevi slavēt par lieliem darbiem, taču sieviešu organizācijas nepieciešamība sevi jau ir pierādījusi. Sieviešu iniciatīvas grupas ir izveidojušas katrā pašvaldībā.

Preiļu rajona pašvaldību sievietes pēdējo gadu laikā ieņēmušas ļoti aktīvu dzīves pozīciju. Neskatoties uz visām grūtībām — lielo bezdarba līmeni Latgalē, augstajiem banku kredītprocents, zemajām lauksaimniecības produktu iepirkuma cenām, slikto produkcijas noietu, — ir centīgi mācījušās, rakstījušas projektus, īstenojušas savus sapņus un pratušas saturēt kopā savas ģimenes.

Pulcējoties kopā savos pagastos, novados, nākot uz rajona padomi un sieviešu klubu, viņas meklējušas sev domu biedres un tādas arī atradušas. Kopā viņām bijis vieglāk smelties spēkus, rast padomus un iet tālāk.

Iepazīstinot vakara dalībnieces ar sevi, 8. Saeimas deputāte Ināra Ostrovska teica:

— Es vēl neesmu politiķe, es tikai mācos un saprotu, ka zinu ļoti maz. Esmu dzimusi Ludzā, beidzu Rēzeknes mākslas vidusskolu. Valsts sadalē mani nosūtīja strādāt uz Līvāniem, kur pavadīju 16 gadus. No sākuma strādāju skolā, vēlāk paralēli pedagogijai darbojos arī Līvānu stikla fabrikas mākslas padomē un vadīju uzņēmuma menedžmentu.

Kad Latvija jau bija neatkarīga, mani aicināja Daugavpili atjaunot mākslas vidusskolu, kas vēlāk kļuva pazīstama kā Saules skola. Atceros dekāna Aleksandra Madelāna vārdus — latvieši, ja jūs paši nenāksiet un nedarīsiet tos atbildīgos darbus, kam atkal novelsim vainu? Mums pašiem jāņem groži rokās. Sapratu, ka tie vārdi domāti man. Tā no 1992. gada 1. janvāra pārcēlos uz dzīvi Daugavpilī. Desmit gadu laikā izveidoju šajā pilsētā vienu no labākajām mākslas skolām Latvijā un ar to ļoti lepojos.

Pagājušajā gadā Saules skolā viesojās Einars Repše. Viņš mani uzaicināja startēt 8. Saeimas vēlēšanās «Jaunā laika» sarakstā. Man ļoti gribējās arī ko mainīt valstī, jo, tāpat kā daudzi no jums, esmu saskārusies ar negodīgu ierēdņu vienaldzību, netaisnīgu valsts līdzekļu sadali. Man likās, ka desmit gadu laikā mūsu valsts varēja būt daudz daudz plaukstošāka. Es piekritu Repšes kunga aicinājumam un aktīvi iesaistījos pirmsvēlēšanu kampaņā.

Saeimā pagājuši jau trīs mēneši. Novembra beigās mani nosūtīja pirmajā ārzemju komandējumā uz starptautisku sieviešu konferenci Kopenhāgenā, kur runājām par sieviešu stāvokli un tiesībām Eiropas Savienības valstīs. Tieši tur es sapratu savu misiju — Saeimā strādāt priekš savas valsts sievietēm un viņu tiesību ieviešanas.

Pagājušajā nedēļā Sacimā tika izveidota parlamentārā sieviešu grupa. Tas nozīmē, ka mēs sadarbosimies ar parlamentiem arī citās pasaules valstīs, domāsim, kā palīdzēt mūsu sievietēm. Bet viennozīmīgi — mēs nebūsim politiska, bet gan sieviešu solidaritātes organizācija.

Savā paspārnē gribu ņemt talantīgos bērnus, jauniešus, iestāties par sieviešu tiesībām, darīt to, ko protu un kas man sirdij tuvs. Latgalē ir ļoti daudz talantīgu bērnu. Par to pārliecinājos Jersikā un Līvānos, kur tikko viesojos. Esmu gatava sadarboties, palīdzēt atrisināt arī kādus sasāpējušus jautājumus.

Ar lielu interesi pasākuma dalībnieki klausījās «Statoil Latvija» izpilddirektori Baibu Rubess — Kanādas latvieti, kura izaugusi Toronto un ir bijusi visās pasaules malās, kura savas zināšanas un intelektu pielietojusi, strādājot dažādās biznesa jomās.

— Es nekad nebiju, kā jūs, un jūs nebūsi, kā es. Es nekad nesapratīšu, ko nozīmē uzaugt padomju Latvijā. Pirmo reizi Latvijā es ieradus ar vectēvu 1972. gadā (pēc šī teikuma Baibai acīs sarietas asaras, tik emocionāli viņa dzīvo Latvijas tēls — red. piez.). Tā bija pelēka Latvija, ko par to nevar teikt šodien, kad es esmu šeit pēc daudziem gadiem.

«Statoil Latvija» nonācu sagādāšanā pēc, līdz tam strādāju mašīnbūves biznesā. Rietumu pasaulē sen valda uzskats un ir arī pierādīts, ka sievietes ir labākas personāla vadītājas. Sieviete vienmēr domā — kādas būs manas rīcības sekas. Es strādāju naftas biznesā, kas vairāk ir vīriešu vide. Bet, runājot tieši un pierādot savu kompetenci, es esmu pierādījusi, ka sieviete spēj būt līdzvērtīga un daudzās lietās pat ziņošāka un varošāka nekā vīrietis. Ar savu ārzemnieces redzējumu varu teikt, ka Latvijā sievietes ir krietni stiprākas par vīriešiem.

Baiba Rubess ieteica savu darbošanos sievietēm sākt ar mazumiņu, solīti pa solīti iet uz priekšu, sākumā sakopjot ap sevi mazu lauciņu, tad globālas lietas sakārtosies daudz vienkāršāk. Un, protams, kā sieviete kosmopolīte, Baiba Rubess aicināja visus klātesošos balsot par iestāšanos Eiropas Savienībā, kas būs garantants gan Latvijas drošībai, gan ekonomiskajai augšupejai.

Latvijā ļoti pazīstama ir Baiba Rivža, Latvijas Lauksaimniecības universitātes profesore, Latvijas Zinātņu Akadēmijas akadēmiķe, Augstskolu izglītības padomes priekšsēdētāja kopš 1996. gada, starptautiskā sieviešu kluba «ZON-TA» Latvijā prezidente.

Baiba Rivžas kundze, uzrunājot vakara dalībnieces, atzīmēja sieviešu grupu un klubu lomu sabiedriskajā dzīvē. Tikai apvienojoties kopā, var vairāk padarīt un

● «Statoil Latvija» izpilddirektore Baiba Rubess (no kreisās), 8. Saeimas deputāte Ināra Ostrovska, LLU profesore Baiba Rivža jau ir pierādījušas, ka sievietes ir sabiedrības pozitīvais virzošais spēks.

● Preiļu rajona sieviešu apvienības prezidente, rajona padomes izpilddirektore Aina Pastore (centrā) publiski stāda priekšā «Radošās sievietes laukos 2002» titula ipašnieces (no kreisās) Galēnu pamatskolas skolotāju Annu Kupri un Vārkavas vidusskolas skolotāju Helēnu Piziču. Visas trīs dāmas pēc profesijas ir bioloģijas skolotājas.

● Monika (no kreisās) — sieviešu kluba aktiviste — un Domicella — lauku saimniecībā aizņemta sieva (Jolanta Uzuliņa un Baiba Luriņa — Salas pamatskolas 8. klases skolnieces) — atraktīvi atzīmēja gan rajonā, gan valstī darbīgo sieviešu panākumus, uzsverot, ka, kopā darbojoties, var panākt vairāk un būt populārāki.

pilnveidoties. Preiļu rajonā ir laimējies ar lideriem, kas vada sieviešu apvienību un klubus. Dzīvi virza personības. Vienmēr ir jābūt kādam, kurš saka — es to varu, jo tā vajag. Sievietes vienmēr prot rast kompromisu starp sadursmēm un konfliktiem. Pasaule no valdonības jau ir nogurusi — sieviete cenšas veidot līdzsvaru, prot piekāpties, ja tas vajadzīgs. Arī vērtību kritēriji sievietei ir augstāki. Viņa vienmēr aizstāvēs dzīvību, nostāsies pret karu un vardarbību. Iesaistoties biznesā, atgādināja Baiba Rivža, sievietēm joprojām ir pieejams mikrokredīts, un par tā izmantošanas iespējām var interesēties Preiļu rajona sieviešu apvienībā.

Pasākuma organizatori bija padomājuši ne tikai par iespēju tikt ar Latvijā populārām sievietēm, par cienastu un sulām, bet arī par to, lai sievietes ieklausītos brāļu Daiņa un Māra Skuteļu skanīgajā dziedājumā, radīja iespēju Rudzātu sievietēm parādīt, kā dejojamas linijdejas, un Salas pamatskolas audzēkņiem parādīt biznessieviešu dzīvi un darbošanos viņu skatījumā.

Kāds gan būtu saviesīgs vakars bez dejām, kad galanti kungi vada dāmas deju ritmā. Mierīgi nosēdēt krēsls neļāva muzikanti no Preiļiem — Jānis Zieds-Ziediņš, Irēna Kjaruža un Arvids Gžibovskis.

Teksts un foto T.Elste

NO VĒSTURES

Sieviešu kustības aizsācēja pasaulē — Eleonora Rūzvelte

Sieviešu kustību pasaulē vadījušas daudzas izcilas sievietes. Viena no tām ir arī Amerikas Savienoto Valstu prezidenta Franklina Rūzvelta dzīvesbiedre Eleonora Rūzvelte (1884-1962).

Eleonoras bērnība nebija sevišķi laimīga. Desmit gadu vecumā meitene zaudēja vecākus, tāpēc jutās nevienam nevajadzīga un bija ļoti kautrīga. Eleonora audzināja vecmāmiņa, kura bija ļoti dievbijīga un visai stingra pret savu mazmeitu. Meitene ieguva labu mājas izglītību un piecpadsmit gadu vecumā tika sūtīta uz skolu Anglijā. Tur viņai radās ticība saviem spēkiem, jo skolā bija pratuši novērtēt viņas prātu un labestību.

Rūzveltu ģimene ieņēma rādāmu vietu sabiedrībā. Eleonoras tēvocis Teodors Rūzvelts bija ievēlēts par ASV viceprezidentu. Aizraušānās ar politiku acimredzot visiem Rūzveltiem bija sūpuli ielikta. 1902. gadā atgriezies Amerikā, Eleonora drīz vien apprecējās ar savu atālu radnieku Franklīnu Delano Rūzveltu. Sākumā viņa pat nespēja iedomāties, ka nākotnē nodarbosies ar politiku. Taču pēc neilga laika apstākļi mainījās. Sākumā viņa tikai palīdzēja savam vīram, bet pēc tam, kad viņš saslima ar poliomieliņu un bija piekalts pie invalīdu ratiņiem, kļuva par viņa «kājam un acīm».

Kad Franklīns Rūzvelts kļuva par Amerikas prezidentu, viņš izstrādāja «jauno kursu», balstījās uz sociālu un ekonomisku reformu. Taču, lai šo programmu īstenotu, bija jāpārliecinā iedzīvotāji. Un prezidenta sieva devās uz sahtām, graustiem un slimnīcām, turp, kur viņas vīrs pats nespēja nokļūt. Viņa runāja ar dažādiem ļaudīm un centās pierādīt, ka bez reformām viņu dzīve neuzlabosies.

Eleonora Rūzvelte ņēma pie sirds cilvēku problēmas un likstas. Drīz viņa kļuva par sabiedrībā pazīstamu cilvēku, nabadzīgo un pazemoto, nēģeru un sieviešu aizstāvi. Daudzas augstu stāvošas personas nosodīja Eleonoras darbošanos. Viņi uzskatīja, ka sabiedriskais darbs nav sievietei piemērots, it īpaši, ja viņas vīrs ieņem tik augstu valsts posteni. Turpretī citi apbrīvoja šīs sievietes aktivitāti.

Arī pēc vīra nāves Eleonora Rūzvelte turpināja aktīvu sabiedrisko darbību, uzstājās ar runām, rakstīja publikācijas laikrakstiem. Viņu iecēla par Amerikas Savienoto Valstu pārstāvi ANO, un 1946. gadā viņa šajā autoritatīvajā organizācijā kļuva par Cilvēka tiesību aizsardzības komisijas priekšsēdētāju. Viņas darbība šajā postenī bija neparasti smēķīga. Eleonora Rūzvelte prata pārliecināt 48 valstis pievienoties Deklarācijai, kas garantē cilvēka tiesību ieviešanu.

INFORMĀCIJA

Ko esam izcīnījuši sarunās ar Eiropas Savienību

Lauksaimniecība (7. sadaļa)

Joma	Sarunu rezultāts	Ieguvumi	Zaudējumi
KVOTAS UN CITI KVANTITATĪVIE RĀDĪTĀJI			
Kaut gan pēdējie Eiropas Savienības piedāvājumi ir zemāki par Latvijas izvirzītajām prasībām, jāņem vērā, ka kvantitatīvās prasības sākotnēji tika izvirzītas ar lielu rezervi, lai sarunās būtu manevra iespējas, turklāt tās atspoguļoja vēlmes un teorētisko ražošanas potenciālu, nerēķinoties ar reālo tirgu. Sarunu rezultāti ir vērtējami salīdzinājumā ar pašreizējo situāciju, nevis ar sākotnēji izvirzītajām prasībām.	Kvotas un lauksaimniecības produkcijas apjomi nodrošināti vismaz pašreizējās ražošanas līmeni, daudzos sektoros pat vairāk (vidēji par 27% pārsniedz 2002. gada līmeni).	Lauksaimniecība no riskantas nodarbes kļūst par prognozējamu, atbalstītu un drošu tautsaimniecības nozari.	Atsevišķos sektoros attīstības iespējas būs ierobežotas.
Piens Piena lopkopība ir visnozīmīgākā Latvijas lauksaimniecības nozare, tāpēc piena kvota bija vissvarīgākais jautājums iestāšanās sarunās par lauksaimniecību. Latvija pieprasīja piena kvotu 1 200 000 tonnu apmērā, bet Eiropas Savienības sākotnējais piedāvājums bija 489 474 tonnas (405 167 tonnas pārstrādes kvota, 84 310 tonnas tiešā tirdzniecībā). Zemais piedāvājums bija saistīts ar pārdotā piena uzskaiti, jo Latvijā netiek precīzi uzskaitīts tieši pārdotais piens. Bez tam Latvija pieprasīja, lai tiktu ņemta vērā Krievijas krīzes ietekme, jo tās rezultātā piena ražošana valstī samazinājās par 1/5. Galvenās diskusijas ar Eiropas Komisiju attiecās uz tieši pārdotā piena aprēķināšanas metodiku.	Izmantojot argumentus par piena daudzumu, kurš saimniecībās tiek izmantots cilvēku patēriņam un lopbarībai, sarunu vedēji panāca, ka piedāvātā kopējā piena kvota tika palielināta līdz 728 648 tonnām. Tomēr ES ir paredzējusi, ka Latvijai līdz 2006. gadam piena kvota būs 695 400 tonnu, un papildus 33 253 tonnas tiks piešķirtas tikai tad, ja Latvija spēš savu kvotu pildīt. Sarunās tika panākts pārejas periods mārketinga standartu pielāgošanai attiecībā uz piena tauku saturu līdz 2009. gada 1. janvārim, jo Latvijā ir pierasts lietot pienu ar atšķirīgu tauku saturu.	ES galējais piedāvājums ir par 50% lielāks nekā iepriekš. Šādu uzlabojumu nav panākusi neviena cita kandidātvalsts. Jaunais piedāvājums atbilst tiem pārdošanas apjomiem, kurus šobrīd Latvijā var uzskatīt par reāliem, ja viss pārdotais piens tiks uzskaitīts. Pārstrādei nodotā piena kvota 464 tūkstoši tonnu pat pārsniedz esošo līmeni (2001. gadā – 403 tūkstoši tonnu). Piena ražotāju ienākumi palielināsies par 50%, jo būs garantētas piena iepirkuma cenas.	Piena ražotāju attīstības iespējas ir saistītas ar sektora restrukturizāciju. Liela daļa mazo saimniecību būs spiestas aiziet no piena ražošanas, jo tām nebūs izdevīgi ieviest kvalitātes standartus.
2005. gadā ES ieviesīs tiešos maksājumus piena sektorā. Latvijā šobrīd tiek maksātas subsidijas ūvu ganāmpulku īpašniekiem.	Latvija panāca tiesības turpināt subsidēt govju ganāmpulku īpašniekus līdz tiešo maksājumu ieviešanai.		
Laukaugi Laukaugu tiešo maksājumu apjoma aprēķināšanā tiek izmantots tāds rādītājs kā references ražība. Latvija pieprasīja noteikt referenču ražību 3 t/ha. ES piedāvāja tikai 2,03 t/ha. Sarunas apgrūtināja apstākļi, ka ES sākotnējais piedāvājums precīzi atbilda Latvijas statistikas datiem. Kopējo atbalstu šim sektoram aprēķina arī pēc apsēto platību apjoma.	Latvijai references ražība ir noteikta 2,5 t/ha. Latvijai noteikta bāzes platība 443 600 ha, kas atbilst pašreizējam līmenim.	Latvijas zemnieki par hektāru laukaugu saņems apmēram 50 latu tiešo maksājumu iepriekš piedāvāto 19 latu vietā jau 2004. gadā. Laukaugu atbalsts sastāda vislielāko daļu no ES tiešo maksājumu izmaksām. Tie ir atbalsta maksājumi zemniekiem par katru laukaugu hektāru, kurus zemnieki saņem papildus ienākumiem par saražoto produkciju. Panāktā referenču ražība uzskatāma par ļoti labu rezultātu, jo statistika Latvijā uzrāda tikai 2,09 t/ha.	
Sēkļu audzētāji Latvijā sēkļu audzētāji saņem lielāku atbalstu nekā ES zemnieki, tāpēc Latvija pieprasīja pārejas periodu atbalsta līmeņu izlīdzināšanai.	Piecu gadu pārejas periods.	Lielāks atbalsts Latvijas sēkļu audzētājiem pirmajos gados nekā ES dalībvalstīs.	
Cukura kvota Cukura ražošana ES ir kvotēta un stingri aizsargāta no pasaules tirgus. Latvija pieprasīja cukura kvotu noteikt 110 000 tonnu apmērā. ES Latvijai sākotnēji piedāvāja 52 482 tonnas (47 711 tonnas A kvotai un 4771 tonnu B kvotai), taču vēlāk piekrita ņemt vērā Latvijas argumentu par to, ka deviņdesmitajos gados Latvijā notika pārorientēšanās no importētā jēlcukura pārstrādes uz cukura ražošanu tikai no vietējām cukurbietēm.	ES piedāvājums ir 66 505 tonnas un atbilst pašreizējam ražošanas līmenim. Latvijā jau vairākus gadus ir ieviesta nacionālā cukura ražošanas kvota, un 2002. gadā tā noteikta 66 000 tonnu līmenī.	Latvijas sarunu rezultātus par cukura kvotu var vērtēt kā veiksmīgus. Citām kandidātvalstīm, piemēram, Lietuvai, kvota ir zemāka par pašreizējo ražošanas līmeni.	Panāktā cukura kvota neparedz attīstības iespējas.

Lauksaimniecības sadaļas sākumu lasiet 29. janvāra un 1. februāra numurā. Nākamajā numurā turpinājums par kvotām un kvantitatīvajiem rādītājiem.

ZIŅAS

Līvānos tiksies Latgales pilsētu vadītāji

7. februārī pulksten 10.00 Līvānu novada kultūras centra konferenču zālē notiks Latgales pilsētu savienības sēde, informē Līvānu novada domes priekšsēdētājs Andris Vaivods. Sēdē tiks skatīta virkne Latgales pašvaldībām aktuālu jautājumu, kā arī lemts par Latgales pilsētu savienības priekšsēdētāja pārvēlēšanu. Līdz šim Latgales pilsētu savienību vadīja Līvānu domes bijušais priekšsēdētājs, šobrīd domes deputāts Visvaldis Gerčāns.

Rīko gadskārtējo boccia turnīru invalīdiem

Jau piekto gadu pēc kārtas Līvānu bērnu un jauniešu centra pedagogi sadarbībā ar Latvijas bērnu un jauniešu invalīdu sporta federāciju rīko Latgales novada boccia spēļu turnīru bērniem un jauniešiem ar īpašām vajadzībām. Boccia ir speciāli piemērota spēle bērniem ar attīstības traucējumiem, tā ir viegli apgūstama un aizraujoša, tādēļ kļuvusi populāra jau daudzās pasaules valstīs. Līvānu bērnu un jauniešu centra direktore Valentīna Poikāne aicina pieteikties bērnu vecumā no 8 līdz 19 gadiem no visas Latgales. Iepriekšējos gados aktīvi turnīra dalībnieki bija bērni no Daugavpils, Balviem un Rudzātiem. Šogad īpaši aicināti dalībai turnīrā ir mūsu rajona bērni un jaunieši ar attīstības traucējumiem. Spēles notiks 15. februārī Līvānu ģimnāzijas sporta zālē, to sākums pulksten 11.00.

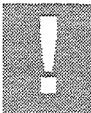
Līvānu ģimnāzija mainīs nosaukumu

Līvānu novada dome akceptējusi Līvānu ģimnāzijas lēmumu ar 2003. gada 1. septembri atteikties no ģimnāzijas statusa un atjaunot iepriekšējo – Līvānu 1. vidusskolas nosaukumu. Kā paskaidroja skolas direktore Maija Kručiņa, šāda lēmuma pamatā nav izglītības kvalitāte, bet gan citi objektīvi faktori. Ministru kabineta noteikumi nr. 129 stājas spēkā 2003. gada 5. septembrī un paredz, ka skolas, kurām ir ģimnāzijas statuss, nedrīkst realizēt pamatizglītības programmu, kā tas ir Līvānos. Lai saglabātu ģimnāzijas nosaukumu, būtu nepieciešams veikt skolas reorganizāciju, izveidojot atsevišķu pamatskolu, taču tik lielus finansu ieguldījumus pašvaldība nevar atļauties. Lai šī gada 12. klašu absolventi varētu saņemt ģimnāzijas nevis vidusskolas beigšanas atestātu, nosaukuma maiņa atlikta līdz nākošā mācību gada sākumam. Patlaban skola gatavojas akreditācijai, kura paredzēta šomēnes.

Valentīndienas ieskaņu pasākums jauniešiem

Līvānu bērnu un jauniešu centrs 7. februārī pulksten 18.00 Līvānu novada kultūras centrā rīkos Valentīndienas ieskaņu pasākumu jauniešiem. Šogad atpūtas pasākumu kuplīnās bērnu un jauniešu centra frizieru un šuvēju pulciņa dalībnieku šovprogramma, kā arī viesu – Ogres jauniešu deju grupas – uzstāšanās. Savukārt par diskotēku rūpēsies didžeju grupa no Daugavpils.

Biškopības biedrība aicina uz semināru

 Bitenieki ziemas periodā veic ne tikai ikdienas darbus, gatavojoties jaunajai sezonai, bet atlicina laiku arī vairāku perspektīvu un praktisku jautājumu kārtošanai. Preiļu rajona biškopības biedrība 8. februārī pulksten 11.00 aicina uz semināru biškopjus. Sanāksmē piedalīsies Pārtikas un veterinārā dienesta speciāliste Diāna Pastare. Seminārs notiks Preiļu lauksaimniecības konsultāciju biroja telpās Raiņa bulvārī 21a.

AGLONAS PAGASTĀ

Sociālais dienests darbībā

Aglonas pagastā dzīvo 130 invalīdi, no viņiem 18 ir bērni. Pagastā izveidots sociālās aprūpes dienests, kurš nodarbojas ne vien ar invalīdu problēmu risināšanu, bet pārzina arī visas citas iedzīvotāju grupas un dzīves gadījumus, uz ko attiecas vai ir piemērojami likumi «Par sociālo palīdzību», «Par trūcīgo ģimeņu sociālās palīdzības pabalstu un trūcīgo ģimeņu materiālā stāvokļa novērtēšanu». Sociālo dienestu vada Ārija Perševica. Izstrādāts un pagasta padomē apstiprināts sociālās aprūpes dienesta nolikums. Ārija Perševica mācās Sociālā darba un pedagogijas augstskolā «Attīstība», un pēc tās absolvēšanas būs sociālā darbiniece ar augstāko izglītību.

Ārija labi orientējas jautājumos, kas saistīti ar sociālo aprūpi. Viņa atzīst, ka šis darbs patīk, un ka studējot iegūst aizvien vairāk zināšanu, kas noder tiešajā darbā. Viņa bieži kontaktējas arī ar citu rajonu un citu pašvaldību sociālajiem darbiniekiem un apgalvo, ka šādā ceļā gūtā pieredze dod iespēju uzlabot dienesta darbu savā pagastā. Piemēram, pēc rēzekniešu pieredzes pagastā nodibināta štata vienība – aprūpētājs mājās. Šo pienākumu veic Anita Novikova. Viņas darbu apmaksā no pagasta budžeta. Šāda sistēma ir ērtāka, nekā atsevišķi piešķirt pabalstus, lai aprūpējamais norēķinātos ar cilvēku, kas sniedz viņam palīdzību. Anitas Novikovas aprūpē ir 14 cilvēki, un viņas pienākums ir visus regulāri apmeklēt un sniegt viņiem tos pakalpojumus, kādi kuram nepieciešami – grīdas mazgāšana, pirkumi, zāļu sagāde un citi. Palīgos tiek norīkoti sabiedriskā darba veicēji.

Aglonas pagastā vientuļajiem, nespējīgajiem iedzīvotājiem ir iespēja uzturēties arī Aglonas lauku slimnīcas sociālajās gultās. Šie izdevumi tiek segti no pagasta budžeta. Ar sociālās aprūpes dienesta palīdzību ir iespēja sagādāt tehniskos palīgīdzekļus invalīdiem. Ārija atzinīgi izsakās par to, ka tagad šo jautājumu reizi mēnesī var atrisināt Preiļos, kur ierodas tehnisko palīgīdzekļu centra pārstāvji. Nodibināta laba sadarbība ar misiju «Pakāpieni», ar kuras palīdzību trūcīgajiem iedzīvotājiem ir iespēja saņemt apģērbu no humanās palīdzības. Pagasta sociālās aprūpes dienestam labi kontakti izveidojušies arī ar rajona sociālās aprūpes nodaļu.

Sakarā ar jauno likumu, kas nosaka garantētu minimālo ienākumu vienam cilvēkam, šogad sociālās aprūpes dienesta nolikums pagastā tiks pārskatīts un izstrādāts no jauna, informēja Ārija Perševica, jo samazināsies sociālajam vajadzībām paredzētā budžeta daļa.

Savu vārdu uzzināja, saņemot pasi

Tik amizantu notikumu par savu dzīvi izstāsta ANGELA BERNĀNE Grāvēļu mājās Lielajos Bernānos.

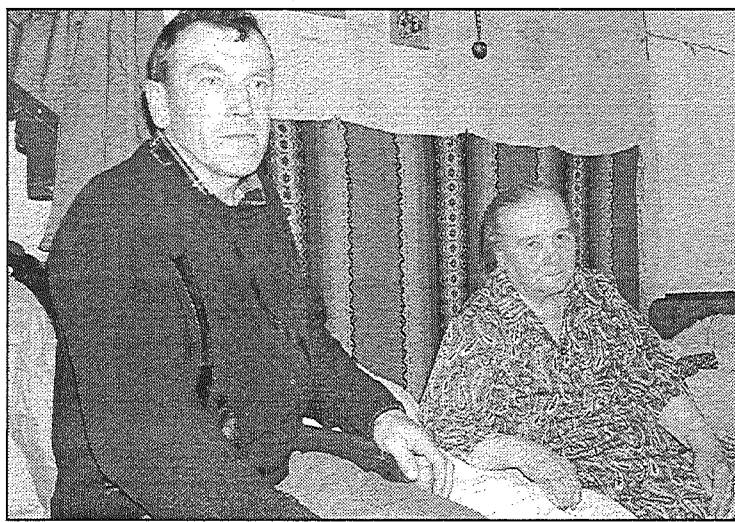
Viņa augusi ar pārliecību, ka ir Anna, jo šādā vārdā sauca savā ģimenē, bet māte mīlinot dēvējusi par Aneli. Pasi toreiz, pirmās brīvvalsts laikā, varēja saņemt, kad jaunietis pameta savas dzimtas mājas un devās plašā pasaulē. Kad nu meklēta kristāmzīme un rakstīts vārds pasē, tikai tad viņa un arī pārējie ģimenes locekļi uzzinājuši, ka īstenībā meitenei kristītais vārds ir Angela. Tagad viņa vairs neatceras, vai krustmāte to patiešām bija izvēlējusies, vai arī mācītājs krustvecāku teikto ne tā sapratis. Pārsteigums gan bijis liels. Bet vēlāk, vācu laikā, uzzinājusi, ka visā Aglonas pagastā šāds vārds tikai divām meitenēm. Atradusi arī aizbildni no svēto kārtas, kas katoļu kalendārā ierakstīts 31. maijā, un tā šis datums viņai kļuvis par vārdadienu.

Bet apsveicēju viņai daudz. Dēls, abas meitas. Īpaši gaidīti visi mazbērni. Tagad vecmāmuļa ir kopjama pirmās grupas invalīde, paralizēta, uz vietas guloša. Bet gaišums un mīļums, kas staro no viņas sejas, acīm, balsī un vārdos ir tik visaptverošs, ka pie viņas gultas pasēdēt ir patīkami pat gluži svešiem cilvēkiem. Pie invalīdes ierodamiem bez iepriekšējas pieprasības un atrodam ar «Novadnieku» rokās. Sirmgalve uzmanīgi jo uzmanīgi izlasījusi pielikumu «Cerība», bet visuzmanīgāk viņa aplūkojusi attēlu, kurā redzams dekāns Aleksandrs Madelāns, ciemojoties Višķu pensjonātā. Viņā tas radījis aizkustinājumu un lūcis aizdomāties arī par savu mazdēlu, kurš nu jau ir priesteris kārtā un kopā ar savu māti, vienu no Angelas meitām pārcēlies uz Zilupi, kuras baznīcā kalpo. Biju nosolījusies Dievam,

kamēr varēšu, tikmēr palīdzēšu viņam mācīties garīgajā seminārā, saka Angelina, un visus gadus no katras savas pensijas atvēlēju mazdēlam pa pieciem vai desmit latiem. Tagad viņa priecājas par saņemto, ir laimīga, kad jaunais priesteris, vecmāti apciemojot, noskūpst viņas rokas, dod svētību. Pati gandrīz 30 gadus līdz slimīšanai dziedājusi Bērzgales baznīcas kori. Viņa priecājas arī par citiem mazdēliem. Viens jau beidzis studijas un strādā par mežsargu Ugālē. Vecmammai daudz stāstāmā arī par mazdēliem Mārtiņu un Lauri, kuri vēl iet skolā. Lauris dzied kori «Magnificat», piekalpo baznīcā par ministrantu. Pieaugušās mazmeitas dzīve aizvīlējusi tālākās gaitās, viena no viņām strādā Īrijā, otra Medumu robežkontroles punktā. Bet vectēvs, Angelas dzīvesbiedrs gan kapos apgūlis jau pirms 17 gadiem.

Angelai vēl nebija pat 50 gadu, kad viņu piemeklēja mugurkaula slimība, tika operēta. Slimības cēlonis bijusi trauma, ko guvusi, sovhozā kopjot teles. Veterinārās izmeklēšanas laikā nācies veikt darbu, kas nav domāts sievietes spēkiem – saturēt teles aiz ragiem. Viens lopiņš viņu no visa spēka ietricis sienā.

Angela atceras, ko pēc operācijas lūcis Rīgas ārsts – kustini kājas. Es guļu un domāju, nu, es tā daru, bet pakustējies tikai lielais pirksts. Tomēr pieticis gribasspēka stundām ilgi kājas nodarbināt, kamēr pamazām vien tajās atgriezies dzīvība. Spējusi aiziet septiņus kilometrus līdz Bērzgales baznīcai, sākusi pamazām palīdzēt siena un kartupeļu rakšanas darbos. Strādāt nedrīkstēja. Bet vai tad cilvēks, kurš jūt, ka viņam ir spēks, var nociesties, nestrādājies, jautā Angela. Taču, gadiem ritot, slimība progresējusi no jauna, un pirms gadiem četriem kājas atkal

● Angelai Bernānei vecumdienas sava dēla Jāņa un viņa ģimenes aprūpē ir gaišas.

sāka zaudēt kustību spējas. No pērnās vasaras viņa palikusi piesaistīta gultai, pilnīgi atkarīga no sava dēla Jāņa un vedeklas Marijas aprūpes.

Mājā valda kārtība, arī vājnieces tuvumā ir tīrs un silts. Vecā māmuļa stāsta, cik laba un uzmanīga vedekla, cik gādīgs dēls. Vedeklas balsī skan mīļums, kad viņa atceras, kādus krāsainu cimdu un zeķu kalnus māte piedāvājusi pat slimības gultā. Un atmiņa! Pie sava skapja, kurā vēl joprojām drēbes glabājas viņas roku guldiņas, māte nav bijusi jau trīs gadus, stāsta Marija. Bet kad es tajā kaut ko meklēju, viņa man pasaka priekšā, kurā plauktā nolikts tas vai šis. Martā Angelai apritēs 78 gadi.

No pagasta padomes sirmajai māmuļai nekas nav lūdzams. Tomēr kā atklājums viņai ir pagasta sociālā dienesta vadītājas Arijas Perševicas teiktā par iespēju bez maksas saņemt invalīdu ratiņus. Angelai liekas, ka tas būtu jauki, ja viņai diendienā un katru stundu būtu apkārt ne tikai šis vienīgais istabas stūris, kas no pārējās telpas atdalīts ar skapi, bet varē-

tu ratiņos pasēdēt pagalmā vai vismaz pie loga. Aiz tā redzama patiesi skaista apkārtnē. Vismaz pa stundai vai pusstundai, cik jau nu viņas spēki to atļautu. Vismaz kāda pārmaiņa dienu vienmuļībā. Ārija informē ģimenes locekļus, kādi dokumenti iesniedzami pagasta sociālajam dienestam. A. šajās mājās, tāpat kā visur tur, kur kopjami pie gultas piesaistīti slimnieki, problēmas rada pamperu pirkšana. Manas pensijas pietiek, atzīst slimniece, tomēr kopumā valstī tas ir visai nožēlojami, ka invalīdiem šim nolūkam jāizdod tik daudz naudas. Ka cenas ir nesamērīgi augstas, jo, kur gan guloša slimnieka kopēji var likties, tie jāpērk. Ka valstī nav uzsākta to ražošana uz vietas, domāt – supersarežģīta tehnoloģija un izstrādājums.

Kad šķiramies no šīs mājas iedzīvotājiem, pavada Angelas laba ceļa vēlējumi. Bet atbildē ir sociālā dienesta vadītājas solījums jau tuvāko mēnešu laikā invalīdiem sagādāt ratiņus, tādējādi ienesot kādas labas pārmaiņas viņai atvēlētajā laikā.

Dzīvot par spīti visam

Tiekoties ar invalīdiem, ne reizi vien nācies pārliecināties, ka viņu dzīve lielā mērā ir atkarīga no pašu gribasspēka un no tā, cik viņi spējīgi sevi saņemt rokās, piemēroties jaunajiem apstākļiem un samierināties, ka notikušais nav izmaināms.

Aglonā dzīvo TULIŠU ģimene, divi pensionāri. LEONORA ir pirmās, bet ALBERTS otrās grupas invalīds. Leonorai jaunības gados atklāts reimatisms, pēc tam sirds sākusī streikot. Slimības pavadījušas gandrīz visu dzīvi, tomēr viņa strādājusi, audzinājusi un skolojusi bērnus. Pēc tam atklāta cukurslimība, un vēl pēc kāda laika viņa paralizēta. Skatoties uz visai žirgto un mūdro sievieti, grūti noticēt, ka viņa atradusies tādā stāvoklī, kad ēdināma ar karotīti un dzirdināma no pudelītes. Bet tā bija.

Ja es nemēģinātu iet, tad zaudētu staigāšanas spējas vispār, viņa stāsta par savu uzdrīkstēšanos pretoties dzīves triecienam. Viņa ir pateicīga ārstam Jānim Petram, kurš palīdzējis tikt uz kājām

pēc pirmās paralīzes. Pēc otrā insulta dzīvē atgriezies ārsts Anatolijs Ruskulis, un arī pārējie slimnīcas ārsti daudz palīdzējuši. Bijusi klāt, kad mācījusies celties un staigāt tāpat, kā kādreiz mammai pie rokās. Es to nevarēju, bet nepārtraukti mēģināju, lai tikai nepaliktu gulot uz vietas. Pamazām iemācījies stāvēt, un pēc tam mācījies staigāt, par savu neatlaidību kustību spēju atgūšanā stāsta invalīde. Vienā dienā vienu soli, jo vairāk nebija spēka. Otrā jau varēja pāspert divus.

Cilvēkiem pašiem jāpieliek ļoti daudz pūļu, ja gribi kļūt vesels. Paldies ārstiem un visai medicīnai, bet arī cilvēks pats nevar nolaisties. Ar visiem pēdējiem spēkiem ir jācīnās par sevi. Pateicos Dievam katru mīļu dienu par to, ka varu staigāt. Kas nav gulējis uz vietas, tas nezina, cik tas ir briesmīgi. Esmu laimīga, ka varu dzīvot, saka Leonora Tuliša. Viņa zina, kāda cena par šo laimi samaksāta.

Arī citā ziņā vieglumu dzīve nav dāvājusi. Strādāts par sanitāri, par trauku mazgātāju, maizes ceptuvē par mīcītāju.

Gaišie brīži? Kopā ar vīru Al-

● Leonora un Alberts Tuliši ir pārliecināti, ka veselības atgriešana lielā mērā ir paša cilvēka varēšana, taču materiālā nodrošinājuma ziņā valsts varētu izrādīt lielāku pretimnākšanu.

bertu uzbūvēta jauka ģimenes ligzdīņa, kurā uzaugušas trīs meitas, un uz kuru tagad bieži atskrien kāds no astoņiem mazbērniem. Vecākais studē.

Leonorai negribas sūroties. Tomēr sūp sirds par mazo pensiju, jo zālēm vien ik mēnesi jāiztērē iespaidīga summa. Iepriekšējā mēnesī abiem ar vīru zāļu iegādei iztērēti 40 lati. Septiņi lati vien ik

mēnesi jāatdod par teststrēmēlēm. Valsts attieksme pret invalīdiem ir vienaldzīga. Par medikamentiem jāatdod tā nauda, kas būtu vajadzīga iztikai, saka Leonora.

Alberts par savām slimībām nevēlas runāt, joprojām sevi uzskata par stiprāko ģimenē. Lai izvairītos no iztaujāšanas, pazūd ar atgriežas ar smaržīgiem āboliem bļodā ciemiņu pacienāšanai.

Dzīve pirms vairākiem gadu desmitiem sавedusi kopā **ALEKSANDRINU PUTĀNI UN TEKLU KATĶEVIČU**. Augustā sirmajai Aleksandrīnai apritēs jau simts gadi, stāsta viņas aprūpētāja Tekla Katķeviča, taču pēc dokumentiem gan viņa esot par trim gadiem jaunāka. Pati vēl tīri nīpri varot pārvietoties, saaprāts skaidrs, taču dzirde pasliktinājusies. Sakāmās simtgadnieces ausi jāiekļiedz labi skaļi.

Svešinieku ierašanās uz gultas malas sēdošo večiņu stipri uztrauc. Viņai tas saistās ar bailēm,

ka varētu tikt pārvesta uz Salenieku pansionātu. Cilvēks tik lielā vecumā vairs nespēj ar sevi tikt galā. Tāpēc viņas ēdināšana, piešķatīšana, apmazgāšana un pavīsam prozaiska lieta – tualetes spaīna iznešana – ir atkarīga no Teklas rūpēm. Diemžēl viņai pašai februārī apritēs jau astoņdesmitā gadskārta, un viņa atklāti atzīst, ka tiktiko spēj tikt galā pati ar sevi, un otra nevarīga cilvēka apkopšana, kurš prasa pastāvīgas rūpes kā mazs bērns, viņai ir apgrūtinoša. Bez tam viņas abas neaizsta nekādas radnieciskas saites. Sanācis tā, ka pirms vairākiem gadu desmitiem abām divām ir nācies dzīvot vienās mājās. Pēc tam

Aleksandrīna kļuvusi nespējīga, bet Tekla vēl jutusies pietiekami žirgta, lai viņu paņemtu pie sevis. Tagad situācija mainījies. Daždien slimības dēļ pati nevaru piecelties, stāsta Tekla, bet no otras istabas Aleksandrīna mani jau sauc.

Pagasta padomes sociālie darbinieki ir mēģinājuši gadus vecāko vientuļnieci pārvest uz pansionātu, bet viņa tam pretojas. Un tā dzīve turpinās, — zem viena jumta simtgadniece, kura pilnīgi atkarīga no otras sirmgalves, un otra, kurai vairs nav spēka, lai to darītu.

● Mūža novakari kopā vada simtgadniece Aleksandrīna Putāne un viņas aprūpētāja Tekla Katķeviča.

Kad pazudusi dzīvotgriba

Kas varētu padomāt, ka tik cieši blakus bazīlikai daudzstāvu mājas dzīvokli sastopamas tik izmisīgas bēdas. Asaru plūdi un šņuksti nav apturami arī ar žurnālistu un pagasta sociālā dienesta vadītājas Ārijas Perševicas vārdiem.

ZOJA JUBELE vēl nespēj samierināties, ka ir kļuvusi par gultai piesaistītu invalīdi ar vienu amputētu kāju. Piešķirta tikai otrā invaliditātes grupa, kas nozīmē 45 latus lielu pensiju. Valsts taupa uz invalīdu rēķina. Vai gan cilvēks tajā laikā, kad viņam ir amputēta kāja, bet vēl nav izgatavota protēze, būtu pielīdzināms tādām, kas vismaz daļēji spēj staigāt un gādāt par sevi? No pensijas jāsedz gan ārstēšanās izdevumi, gan zāļu iegāde, gan arī uzturs. Naudas nepietiek. Arī meita nevar palīdzēt, jo viņai nav darba, pašai audzināms bērns. Bez tam invalīde slimo ar cukura diabētu. Vēl pirms pāris gadiem vismaz teststrēmeļu iegāde cukura līmeņa noteikšanai bija bez maksas. Invalīde ir apvainojusies uz savu ģimenes ārstu, kurš, viņasprāt, novēloti nosūtījis pie ķirurga, kad

kāja vairs nebija glābjama. Slimniecei bēdu kauss ir līdz malām un pāri plūstošs. Viņu uztrauc protezēšana, par kuru no slimnīcas Rīgā joprojām nav nekādu ziņu. Sāpīgi pārdzīvo, ka ar pagasta sociālā dienesta palīdzību sagādātie invalīdu ratiņi kļuvuši par šauriem. Diemžēl šajās mājās nevalda tas gaišais miers, kā vienā otrā citā, pat ja tajā ir smagi slims ģimenes loceklis. Šeit ģimenes attiecības ir saasinātas. Māte vaino meitu, ka no viņas nesaņem pietiekošu uzmanību, ka dienām palikusi bez silta ēdiena. Meita mēdzot bieži ieskatīties glāzītē, viņa žēlojas. Uz jautājumu meitai, kura todien atnākusi māti apciemot, kāpēc tā notiek, viņai savs skatījums. Māte esot pārāk asa, viņai uzbrūkot aizskarošiem vārdiem. Vārdus, ar ko abas apmainās arī svešinieku klātbūtnē, par iecietīgiem nenosaukt. Vēl mājas saimniecei rūgtis bēdu stāsts par civilvīru, ar kuru uz pusēm privatizēts četrstāvu dzīvoklis. Kad sākot plēgurot, mājās atvedot pudeles brāļus, kas trokšņojot augu nakti. Sociālā dienesta vadītāja Ārija Perševiča stāsta, ka skandalētāja nomierināšanai saukta policija, viņa uzvedība izskatīta adminis-

trativās komisijas sēdē. Vēlāk, jau ārpus mājas satiktajam vīrietim uz pārmetumiem par skandalozo kopdzīvi pavīsam cits skatījums. Sieva esot šerpa, uzbrukumus viņam sākot, tikko pavērusi acis. Ārija Perševiča ir lietas kursā par visu. Diemžēl jāapbruņojas ar pacietību. Platāka izmēra ratiņi pasūtīti, bet tie būšot gatavi martā. Ar pagasta padomes gādību noorganizēts brauciens veselības pārbaudei pie speciālistiem Daugavpilī. Norikota mājas aprūpētāja, kura regulāri no veikala atnes produktus. Slimniece sūrojas par augsto cukura līmeni asinīs, par sāpēm kuņģī, jo tas saņemts no pārmērīgas zāļu lietošanas, par elpas trūkumu. Sāp kāja amputācijas vietā. Redzams, ka būtu vajadzīga arī psihoterapeita palīdzība, kas līdzētu sevi saņemt rokās un atgriezt kādu kripatiņu dzīvespriekā. Ārija uzskata, ka invalīdei būtu lietderīgi kādus pāris mēnešus mainīt vidi, uzturēties Aglonas lauku slimnīcā tā dēvētajās sociālajās gultās. Pagasta padome to varētu nokārtot. Diemžēl slimajai ir arī dēls, kurš pauz kategorisku nostāju pret šāda veida palīdzības sniegšanu mātei.

● Aglonas pagasta sociālā dienesta vadītāja Ārija Perševiča ir pārliecināta, ka viņai izdosies Zojai Jubelei palīdzēt, lai atgrieztos dzīvotpriekš.

Ārsts nedrīkst slimnieku likt mierā

ALBERTA SPRŪGA nav mājās, bet iztālēm, uz Egles ezera redzams kāds zemledus makšķernieks. No krasta viņu sasaucam. Mājas saimniekam tik daudz stāstāmā par visu, kas apkārt redzams un kas ir paveikts paša rokām, ka negribas ticēt par viņa invaliditāti.

Gandrīz 30 gadus Alberts ir bijis mežsargs. Par mežu kopšanu viņš varētu stāstīt stundām, pieminot mežniecības, kurās strādājis. Ir sašutis par vērojumiem pēdējā laikā. Viņš atceras prasības savos darba gados – izcirsto koku vietā jāiestāda jauni. Ir bijuši gadi, kad viņš apstādījis pa 30 hektāriem, rekordlielas platības stādījums – 50 hektāri.

Mājas saimnieku var nosaukt par savdabi, kura tagadējo dzīves veidu lielā mērā ietekmējusi pārdzīvotā smagā slimība un arī invaliditāte. Bet viņa rokām joprojām nav zudušas spējas, par ko mēdz teikt, «zelta rokas». No dažādiem dzelžiem sametinājis četrus traktorus. Pēdējais no tiem – ar «Volgas» motoru — darbojas arī tagad. Tām pievienojami tādi agregāti, kas ļauj, divās reizēs pārbraucot pāri piemājas zemes ga-

balam, to uzart, nokultivēt, sadzīt vagas, iestādīt kartupeļus un tos apraust, izveidojot vagu skautus. Aiz mājas izveidots dīķis, kurā dabiskos apstākļos un vairumā dzīvo vēži. Dzīvojamais nams savulaik būvēts ar vērienu, ar mansardu un balkoniņiem pat zem pašā jumta čukura. To visu krietni vien pamaitājis laika zobs, un, redzams, ka saimniekam jau gadiem vairs nav pa spēkam uzturēt savu māju. Istabā nākas izteikt izbrīnu arī par citām lietām. Mājas augšējā stāvā bijusi ierīkota parīkte pret zagļiem, kura vainīgo pataisno nolīdzinātu lejup. Gadījies, ka tur nejauši ieklīdis radu puika, kuram gan bijis uz visstingrāko pieteikts pa otro stāvu nestaigāt. Par ziņkāri nācijas piedzīvot nepatīkamo kritienu. Vai arī šeit ir lamatas zagļiem, jautājam, koridorā zem grīdas dēļiem sajūtot tukšumu. Nē, te bijusi uzsākta lifta ierīkošana uz pagrabu, un tagad, gribi negribi, jāseko saimniekam līdz apkārt mājai. Platās durvis ieved plašās telpās, kur bijusi vieta gan traktora, gan smagās automašīnas glabāšanai. Bet saslimšana pārvilkuši svītru daudzām iecerētām lietām. Izbalējušā fotogrāfijā pie sienas redzams kāds stalts un veselīgs vīrs mežsarga

formā, kurā saskatāma līdzība ar pašreizējo mājas saimnieku. Gadi aiznesuši līdzīgi daudz ko. Arī ģimeni, ko Alberts reiz sauca par savējo. Tagad viņš ir viens ar visu to, kas pavada vientuļnieka dzīvi. Bet es nekrītu panikā, saka 62 gadus vecais vīrs. Biju tādā stāvoklī, ka neviens nedomāja, ka palikšu dzīvs, viņš atceras pēkšņo paralīzi 50 gadu vecumā. Ir ļoti pateicīgs Aglonas un Preiļu slimnīcas mediķiem, kuri spējuši atgriezt dzīvi. Kad cilvēks ir paralizēts un guļ slimnīcā, tad ārsti viņus nedrīkst likt mierā. Slimniekus par katru cenu vajag – teikšu tādu rupjāku vārdu – dzenāt, tagad saka Alberts Sprūģis. Jākustas, cik vien vari. Es sevi laužu, viņš saka. Man gribētos gulēt vai sēdēt uz vietas. Bet es piespiežu sevi iet uz ezera, staigāt un darīt, ko vien varu. Pats pārmūrējis krāsni. Tagad ir siltuma ekonomija, viņš saka. Izrāda darbnīcu, kurā līdz grieskiem salikti dažnedažādi dzelži. Lielu daļu no savas dzīves paralēli mežsarga darbam Alberts Sprūģis pavadījis arī kā kāzu muzikants. Pirmās nospēlējis 1953. gadā, pats būdams vēl pusaudzis. Pēc paralīzes par akordeonu bija jāaizmirst, bet trompeti pūtis jo-

● Albertam Sprūģim uz ezera pavadītais laiks nozīmē gan papildinājumu ēdienkartei, gan arī rūpes par savu veselību.

projām. Spēlējis arī pavadījumu baznīcas svētkos. Pēc tam nopirkta elektriskās ērģeles, sintezators. Mājas ārpusē zem pašas jumta kores novietots pastiprinātājs. Naktis vadot bez miega, bez otra cilvēka sabiedrības, viņš līdz rītam mēdzot spēlēt. Mūzika ir tā, kas mani šodien tur pie dzīves, atzīst Alberts, citādi paliktu vai bez prāta. Bet pastiprinātājs laukā gan bijis jāatvieno. Traucējis naktsmieru ezera otrā krastā dzi-

vojošiem cilvēkiem. Būt vientuļam ir grūti. Staigāšanas spējas gan atgūtas, taču kopumā ar veselību ir visai smagi. Pasliktinājusies atmiņa. Aizmirstas, kas tikko iesākts stāstīt, un citas ikdienišķas lietas. Zālēm neiztikai ar pensiju nepietiek. Nepietiek arī ar piekļidūšā kaķa sabiedrību, jo blakus vajadzētu kādu cilvēku. Bet diendienā atrasties viņam blakus izrādījies par grūtu tiem, kas to izmēģinājuši.

KULTŪRA, SPORTS

Uztur dzīvas folkloras tradīcijas

Trīs dienas janvārī Līvānu 2. vidusskolā notika krievu folkloras seminārs, kuru vadīja Rīgas krievu vidusskolas folkloras pedagogijas centra «Tradīcija» prezidents Sergejs Olenkins. Pasākumā piedalījās 2. vidusskolas skolēni un jaunrades centra folkloras kopa «Laduški» (vadītāja V. Belousova). Autentiskās folkloras studija «Iljinskaja pjatnica» demonstrēja krievu Ziemeļvētku tradīcijas, ķekatas, kaladu dziesmas, izspēlēja tautas drāmu «Laiva». Semināra dalībnieki apguva praktiskās dziedāšanas pamatus, jaunas rotaļas un masku izgatavošanas paņēmienus. Dalībnieki pateicas līvāniešu Ginko, Isajevu, Kaņepāju, Nikitinu ģimenei, kā arī V. Ivanovai un S. Sadovskai par laipno ķekatnieku uzņemšanu savās mājās. Skolēni atzīst, ka šādi semināri ir ļoti nepieciešami, jo palīdz apgūt savas tautas kultūras pamatus.

G. Kraukle

Pirmā desmitgade klausītāju sajūsmas pavadījumā

Aglonas bazilikas koris «Magnificat» atskatījās uz savas darbības desmit gadiem. Nosaukums «Magnificat» burtiskā tulkojumā nozīmē «augsti slavēts», tas ir Jaunavas Marijas slavas dziedājums.

«Magnificat» nodibināts 1993. gada 30. janvārī, kad ļoti aukstā dienā, katoļu baznīcas ērģelnieka, komponista Mamerta Celminska bērū dienā dziedātāji pulcējās uz pirmo mēģinājumu. Ideja par šāda kora izveidošanu bija radusies bazilikas dekānam Andrejam Aglonietim, gatavojoties Romas Pāvesta vizītei Latvijā un Aglonā. Pirmā iecere, kā stāstīja kora diriģente Ieva Lazdāne, bija aicināt kori dziedāt draudzī ērģelniekus. Taču reāli to nebija iespējams īstenot, jo ērģelnieki svētdienās ir aizņemti savās baznīcās.

Pirmajā mēģinājumā piedalījās 14 dziedātāji, un jau tajā reizē korim tika izvirzīti nopietni uzdevumi. Koristi dziedāja tādas dziesmas kā M. Celminska «Pīdūd mums, Dīvmōte, pīdūd», kantāti «Lūgšana», V.A. Mocarta «Sancta Maria». Dziedātāji ieradās no Jaunjelgavas, Aizkraukles, Pļaviņām, Jēkabpils, Preiļiem, Višķiem, Dagdas, Aglonas, Bērzgales. Ar laiku dziedātāju skaits palielinājās. Viņi nereti atzinuši, ka visus vieno Aglonas Dievmāte, mīlestība uz mūziku, dziesmu, bet visvairāk —

tieši dziedāšana un garīgā mūzika baznīcā.

Visus desmit gadus kori dzied Santa Karīna Oša, Lidija Grauze, Anda Spārniņa, Inese Sprudzāne, Anatolijs Ruskulis, Aigars Orols, Dzintars Kaļinka, Arigo Pāvuls, Alberts Rūsiņš. Mēģinājumi notiek katrā trešajā sestdienā un svētdienā. Desmit gadu laikā koris uzstājies visos lielākajos notikumos Aglonā, dzied Vesperēs, bazilikas svētajās misēs, lielākajos katoļu baznīcas svētkos, bet gada centrālais notikums, protams, ir dziedāšana 15. augusta svētkos. Tas piedalījās Juliāna kardināla Vaivoda, bīskapu Boļeslava Sloskāna, Jāzepa Rancāna pārņemšanas ceremonijās Aglonas bazilikas kriptās.

Kora dziedātāji nav profesionāļi, sevišķi starp vīru balsīm tikai daži dziedātāji ir ar muzikālo izglītību un var dziedāt pēc notīm. Taču sieviešu grupā visām bijusi saistība vismaz ar mūzikas skolu. Kori dzied mūzikas skolotāji, ārsti, skolēni, studenti. Arī daļa no Aglonas bazilikas kora skolas absolventiem ir kora dalībnieki. Koris klausītāju priekšā stājas vidēji ar 35-40 dziedātājiem. Svēteļnieki, kas ierodas Aglonā, ievērojuši un iemīlojuši dziedātājas — kora solistes Santas Karīnas Ošas skaisto, silto, dzidro soprānu. Daudzi pēc tam atzinuši, ka kļūst tik viegli un gaiši, klausoties šo smalko, dvēselīgo, debešķīgo balsi. Vairāki bi-

● Koris «Magnificat» Latvijas Vispārējos Dziesmu svētkos 1998. gadā Rīgā.

jušie kora dziedātāji tagad kļuvuši par garīgās kārtas pārstāvjiem, kā, piemēram, priesteris Aigars Bernāns, klostera māsa Emanuela (Elita Dimpere), Terēze (Kristīne Kosolapova).

Latvijas, Latgales un Aglonas vārdu koris ir godam nesis pasaulē. Kā pirmais koris no Latvijas tas ir dziedājis Francijas pilsētās Lurdā un Lasalettē. «Magnificat» ir uzstājies Spānijas pilsētā Montserratā, dziedājis klausītājiem Vācijā, Polijā, Lietuvā, tam bija gods dziedāt kardināla Jāņa Pujata ingresā svētās Silvijas bazilikā Romā.

Kora dziesmas ir skanējušas Austrijas pilsētā Zalcburgā. Koristi īpaši pateicīgi jūtas Altenburgas benediktīņu klostera abatam

Bernhardam Nāberam, pēc kura ielūguma koris ciemojās šajā pilsētā. Te koris uzstājās svētajās Misēs, sniedza koncertus apkārtnes baznīcās. Pēc abata ierosmes tika vākti ziedoņi, kam pateicoties, koris varēja izdot pirmo audiokaseti. Latvijas Radio bez maksas jau bija veicis kora skaņu ierakstus, bet nebija līdzekļu to izdošanai, un apmēram divus gadus sagatavotie ieraksti gaidīja savu kārtu. Pēc tam tika veikts nākošais skaņu ieraksts un izdota otrā audiokasete, vēlāk arī kompaktdisks.

Korim «izaudzis» arī pašam savs komponists — Alberts Rūsiņš, kurš ir komponējis mūziku dziesmu ciklam «Pie žēlastības troņa»

ar Annas Rancānes dzeju. Cikls ir veltījums svētā Tēva vizītei Latvijā. Korim rakstījuši komponisti Aivars Broks, Lidija Agloniete, Antons Matvejāns. Ar kori sadarbojušies ērģelnieki Irēna Kalniņa, Romualds Jermaks, bet patreiz koris strādā Ievas Rozenbahas vadībā. Labas partneru attiecības korim izveidojušas ar Nacionālo Bruņoto spēku štāba orķestri (diriģents Pēteris Rudzītis).

«Magnificat» repertuārā ir mesas gan latgaļu, gan latīņu valodā, garīgās dziesmas, psalmi, gregoriskie dziedājumi, latgaliešu tautas dziesmu apdares, laicīgās dziesmas.

L.Rancāne

SPORTS LĪVĀNU NOVADĀ

Teniss, novuss, šahs

Līvānu novada galda tenisa čempionāta tehniskie rādītāji (individuālie uzvarētāji) pēc spēles 19. janvārī: Aivars Dzenis, Pāvils Koņuhovs, Genādijs Rovņeiko. Savukārt 25. janvāra novusa spēlē vislabākais rezultāts Guntim Gailītim, Ērikam Mazjānim un Ilmāram Visockim. 26. janvāra spēlēs šahā par uzvarētājiem kļuva Gunārs Mīkulis, Jānis Rudzāts un Oļegs Dukaļevs, bet 2. februāra spēlēs novusā — Ēriks Mazjānis, Ilmārs Visockis un Aivars Cirsis.

Pārliecinoši uzvar basketbolā

Jēkabpils atklātajā čempionātā, kas risinājās no oktobra līdz janvārim, piedalījās divas līvāniešu komandas. Arī šogad abas līvāniešu komandas izcīnīja godalgotas vietas. Čempionātā cīnījās 12 komandas — divas apakšgrupās. Uzvarētājs finālā tika noskaidrots divu spēļu summā. Pārliecinoši uzvarēja Līvānu komanda, atstājot aiz sevis Jēkabpils sporta namu un otru Līvānu komandu — RNS-D. Šajā komandā spēlēja Kaspars Vanags, Gints Benjavs, Agris Vaivods, Gints Benjavs, Agris Vaivods, Kristaps Liepiņš, Jānis Magdaļenoks, Arnis Strautāns, Guntis Vaivods, Rinalds Strautāns, Uldis Skreivers un

● Jēkabpils atklātā čempionāta uzvarētāji — Līvānu komanda — (pirmajā rindā no kreisās) Kaspars Vanags, Gints Benjavs, Agris Vaivods, Kristaps Liepiņš; (otrajā rindā) Jānis Magdaļenoks, Arnis Strautāns, Guntis Vaivods, Rinalds Strautāns, Uldis Skreivers un Ainārs Muižnieks.

Ainārs Muižnieks. Par turnīra labāko spēlētāju tika atzīts Kaspars Vanags.

Sāk cīņas par futbola čempiona titulu

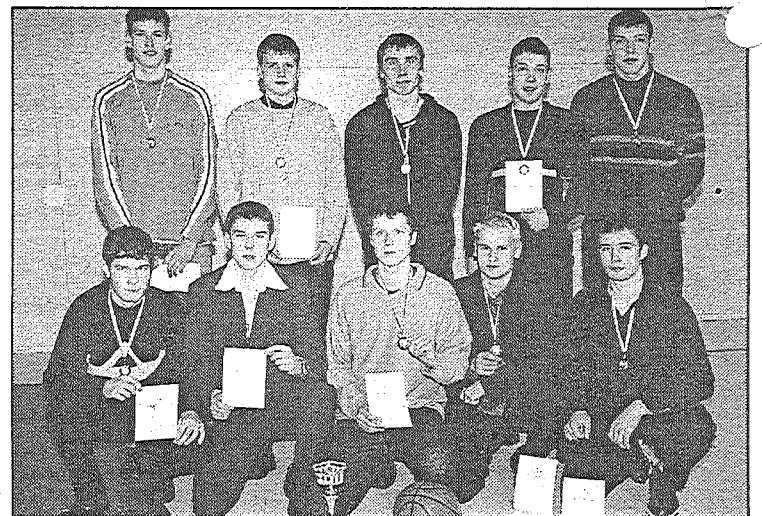
25. janvārī futbolisti uzsāka cīņas par Līvānu novada čempiona titulu. Šogad turnīrā piedalījās 8 komandas — Policija, Pokemoni, Līvānu vieglatlētikas klubs (VK), Ģimnāzija, Barons, Rožupe, Namejs un Livengoft. Telpu čempio-

nātu futbolā organizē futbola klubs Līvāni. Sacensību galvenais tiesnesis ir kluba prezidents Valdis Čingulis. Čempionāta uzvarētāji tiks noskaidroti 16. martā.

Tehniskie rezultāti:

1. kārtā Ģimnāzija — Barons 2:8; Līvānu VK — Rožupe 4:7; Policija — Livengoft 8:5; Pokemoni — Namejs 1:19.

2. kārtā Rožupe — Ģimnāzija 4:4; Namejs — Līvānu VK 9:2; Livengoft — Barons 5:8; Policija — Pokemoni 9:1.

● Otra līvāniešu komanda — RNS-D — 12 komandu konkurencē ieguva 3. vietu: (pirmajā rindā no kreisās) Jānis Dārziņš, Juris Pastars, Andžs Balodis, Māris Vitkovskis, Artūrs Zarāns; (otrajā rindā) Guntis Vilcāns, Kaspars Stikāns, Aigars Vanags, Uldis Maskalāns, Māris Aizpurs.

Sacensību kalendārs

✓ 8. februārī Līvānos, Lāčplēša ielā 28 pulksten 10.00 sacensības dambretē bērniem un jauniešiem: 8-9 gadus veciem un 10-18 gadus veciem. Skolēniem sacensības notiek projekta «Atbalsts sociāli un veselības ziņā apdraudētiem bērniem un jauniešiem» Līvānu novada ietvaros. Projektu finansē PHARE Access 2000.

✓ 8. februārī Līvānu 2. vidusskolā Līvānu novada futbola čem-

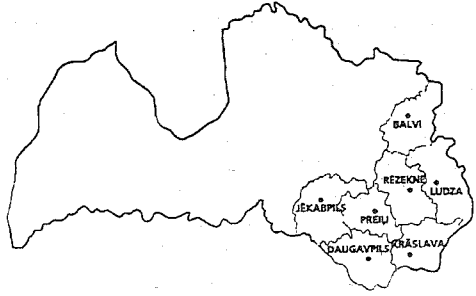
pionāts. 17.00 Līvānu VK — Policija, 18.00 Ģimnāzija — Namejs, 19.00 Barons — Rožupe, 20.00 Pokemoni — Livengoft.

✓ 9. februārī Līvānos, Lāčplēša ielā 28 pulksten 10.00 galda teniss, 14.00 spēles skolēniem projekta ietvaros.

✓ Līvānu 2. vidusskolā Līvānu novada futbola čempionāts. 16.00 Policija — Ģimnāzija, 17.00 Namejs — Barons, 18.00 Pokemoni — Līvānu VK, 19.00 Livengoft — Rožupe.

G. Kraukle

KAIMIŅU RAJONOS

Piedalīsies Valsts investīciju programmā 2004. gadā

Ja valsts 2004. gadā piešķirs finansējumu 96 000 latu siltumtrašu rekonstrukcijas projekta 4. kārtas īstenošanai, Ludzas pilsētas budžets paredzēs līdzfinansējumu 12 000 latu apmērā, bet projekta realizācijai nepieciešamās atlikušās summas segšanai nems tikpat lielu kredītu.

Tas pats attiecas uz Ludzas ūdensvada un kanalizācijas perspektīvā attīstības projekta 3. kārtu, kas pieteikts valsts investīciju saņemšanai 150 000 latu apmērā. 2004. gadā saņemot no valsts 120 000 latu, pašvaldība plānos 15 000 latu līdzfinansējumu un tikpat arī aizņemsies.

«Ludzas Zeme»

LUDZAS RAJONĀ

Zemessargi rūdiņumu pārbauda Norvēģijas kalnos

Zemessardzes 32. bataljona virsniekvietnieks Uldis Adijāns kopā ar vēl četriem karavīriem no Latvijas piedalījās mācībās kopā ar Amerikas, Anglijas, Zviedrijas un Norvēģijas militāristiem. Vīri trenējās Norvēģijas Nacionālās gvardes apmācību bāzē, kas atrodas 300 kilometrus no polārā loka. Reljefs tur ir kalnains, ziemā sals pārsniedz pat minus 38 grādus pēc Celsija.

Pirmie pārbaudījumi un treniņi

Viena no galvenajām prasmēm, kas ir jāmekaravīram ziemējos, protams, ir slēpošana. Visus mazliet izbrīnīja, ka ekipējumā saņemam 1971. gadā ražotas slēpes un nūjas, taču, kā mums vēlāk paskaidroja instruktors norvēģis, šādas slēpes ir vairāk piemērotas militāriem nolūkiem, tās ir daudz izturīgākas. Amerikāņi, protams, sabrauca ar savu ekipējumu, daudz kas tajā bija no plastmasas. Ja runā par ekipējumu, tad pirms došanās pārgājienā mugursona svēra 35-40 kilogramus. Pārtiku, pirmsu, petroleju sakrāva īpašās ragavās un vilka pēc kārtas, bet kalnos iejūdzāmies pa divi.

Pirmajā nedēļā katru dienu devāmies pildīt mācību uzdevumu – 20 km slēpošana pa bāzes apkaime. Trase atradās 600 metrus virs jūras līmeņa, kalnos slēpojām pat viena kilometra augstumā. Laiks bija saulains, sals arī neliels. Varējām apskatīt arī Norvēģijas dabu. Apkārtne tiešām bi-

ja brīnišķīga; kalni, ielejas, celtnes. Norvēģi savu māju celšanai izmanto tikai koku. Nevīlus nodomāju, kamēr Latvijā sapratīs, cik liela bagātība ir meži, ko mēs ar vieglu roku izšķērdējam, tikmēr tie visi jau būs vieglu roku izcirsti un pārdoti.

Teorētiskais kurss bija salīdzinoši īss, liela uzmanība tika pievērsta apsaldējumiem. Vieni domā, ka visvieglāk sasildīties, iedzerot alkoholu, citi – ka alkoholu lietot vispār nedrīkst. Manuprāt, iedzert grādīgu dzērienu var tad, ja esi ļoti nosalis, bet zini, ka pēc pusstundas nokļūsi siltumā.

Sniega vētrā

Otrajā nedēļā mūsu un citas vienības nogādāja 70 kilometrus prom no bāzes. Sešu dienu laikā mums bija jāatgriežas izejas punktā, pie tam katru dienu bija jāveic kāds kaujas uzdevums un jānakšņo zem klajas debess.

Jau otrās dienas pēcpusdienā laiks mainījās. Saulītes vietā parādījās lieli, drūmi sniega mākoņi. Arī vīriem prāts nebija diez cik priecīgs – tādā suņa laikā pa kalniem slēpot. Redzamība pasliktinājās tik tālu, ka trīs metru attālumā neko nebija iespējams saskatīt. Sākās sniega vētra. Pārdziņojis šo dabas parādību, sapratu, ka nav iespējams aprēķināt šo sniega sajaukumu. Apgrēbs ar laiku savilgst, apsarmo un sasilst ragā. Sasalušo maskēšanās tērpu nosaucām par *koka mētelīti*. Ja uz sejas nebūtu aizsargbrīļi un

maskas, apsaldējumi būtu garantēti.

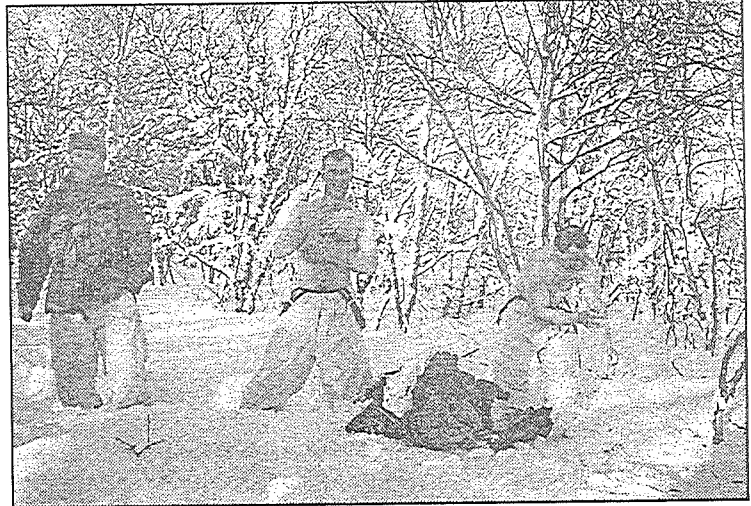
Vējš bija tik stiprs, ka nobraukt pa 45 grādus stāvu nogāzi nebija iespējams, pretvējš neļāva noslidēt uz leju. Nakšņojām telti, kuras nostiprināšanai saspraudām slēpes, nūjas, taču rītā no telts varējām izkļūt ar grūtībām, nereti tā bija ieputināta gandrīz līdz jumtam.

Vienīgais siltuma avots – petrolejas krāsniņa. Ēdām speciālās tūbiņās iepildītu barību, dzērām karstu ūdeni, dažreiz tajā izšķīdinājām ātri pagatavojamās zupas. Lai gan naktīs sals pārsniedz minus 30 grādus, nogurums tomēr darīja savu – kaut arī tramīgi, tomēr gulējām.

Norvēģijā diezgan bieži no kalniem noiet lavīnas, tāpēc ir ierasts, ka slēpotājiem atpūtniekiem un arī karavīriem ekipējumā speciālā kabatiņā atrodas aukla ar sarkanām bultiņām. Gadījumā, ja virsū slīd lavīna, ir jāpagriežas ar muguru pret to un jāizmet uz augšu aukla. Ļoti liela iespēja, ka karodziņus pamanīs glābēji. Lai gan esam rūdiņi karavīri, piedalījušies dažādās militārās mācībās, tomēr arī mūs dažbrīd pārņēma ne jau panika, bet tāda nelāga sajūta.

Zem trīs metriem dziļā sniega

Īpaši smaga bija priekšpēdējā nakts, ko pavadījām kalnos. Mācību programmā to bija paredzēts pavadīt sniegā izraktā alā. Rakām apmēram piecas stundas, neiztikām arī bez nogruvumiem. Lai

● Pēc sniega vētras kalnos, minus 14 grādi ielejā un saulītē mūsu karavīriem šķita pavisam silts.

pasargātu alas ieeju, no sniega izgrieztos sniega klučus sakrāvām divās grēdās pie tās, uz klučiem uzspraudām lāpstu garā kātā. Mierinājām sevi ar domu, ka vismaz šo nakti vējš nesvilpos apkārt. Taču pēc četrām stundām, kad kāds laravīrs mēģināja izkļūt no alas, to izdarīt bija ļoti grūti, jo bijām pamatīgi ieputināti. Nolēmām, kaut arī salsim, tomēr atlikušo nakts daļu pavadīsim teltī, bet pārtiku un daļu ekipējuma atstāsim alā.

No rīta mūs gaidīja vēl viens pārsteigums: noteikt, kurā vietā ir mūsu ala, nebija iespējams. Pa nakti bija saputināta trīs metrus bieza sniega kārtā. Kad izrakām mantas, atklājās, ka arī ala zem uzsnigušā sniega svara bija kļuvusi daudz zemāka.

Vienā naktī noslēpoti 35 kilometri

Atpūtušies tikai vienu dienu pēc

smagā pārgājiena, devāmies pildīt kārtējo mācību uzdevumu. Mācību leģenda – mūsu vienībai jānokļūst bāzē, sešu dienu laikā pārvarot 70 kilometrus un uzmanoties, lai mūs nenotver pretinieki – Norvēģijas nacionālās gvardes karavīri.

Nolēmām, ka izmantosim viltību – vismazāk mūs meklēs distances pirmajā posmā, tāpēc gandrīz visu laiku pavadīsim šajā kvadrātā, bet pēdējā naktī paveiksim lielo izrāvienu, ātri noskriesim atlikušos 35 kilometrus un būsim bāzē.

Bieži atceros šo nakti. Bijām pārguruši, sals arī pieņēma spēkā. Taču, kad ieslēpojām bāzē, bijām noguruši, bet lepnī. Lepni par to, ka pretiniekam tā arī neizdevās mūs notvert, nevienam no mums nebija arī apsaldējumu. Arī instruktors atzina, ka Latvijas puīši pārbaudījumu izturējuši godam.

«Ludzas Zeme»

JĒKABPILS RAJONĀ

Latvijas skaistums vācu mākslinieces fotogrāfijās

No 8. februāra Jēkabpils tautas namā būs skatāma vācu foto mākslinieces Elkes Bajeres-Bērneres darbu izstāde. – Kopš 1996. gada vairāk kā 30 reizes esmu ciemojusies Latvijā. Šeit pavadītajā laikā esmu ieguvusi daudz brīnišķīgu draugu. Šie braucieni man ir devuši iespēju ieskatīties Latvijas iekšienē un dziļāk iepazīt jūsu zemi un cilvēkus. Fotoaparāts vienmēr ir bijis mans uzticamākais ceļabiedrs, – saka E. Bajere-Bērnerē.

Ar fotogrāfijām viņa vēlas parādīt ne tikai Latvijas dabas vai cilvēku skaistumu, tās svētkus, bet

gan apstāties un iemūžināt ikdienas vienreizību – reizēm nepamanāmo, reizēm provokatīvo. Māksliniece izceļ fascinējošas formas un krāsas, to, kas pievelk un sajūsmīna ar savu atšķirīgumu. – Daudzas no šīm lietām pazudis modernajā, uz Eiropas Savienību orientētajā valstī. Ja vien tas jau nav noticis, – atzīst foto māksliniece.

Pērn sodīti 24 darba devēji

2002. gadā Dienvidu Reģionālās valsts darba inspekcijas Jēkabpils nodaļas inspektori savas darbības ietvaros 276 reizes apmeklēja rajona uzņēmumus. Pārbaudēs pērn konstatēti 1206 dažādi pārkāpumi, tajā skaitā, pārkāpumi darba līgumu noformēšanā, darba samaksas jautā-

jumos, kā arī darba aizsardzības prasību pārkāpumus. Tika apturētas 20 bīstamas iekārtas, kuras ekspluatācijas brīdī apdraud cilvēku drošību. Par būtiskiem pārkāpumiem 2002. gadā sodīti 24 darba devēji, uzliedot naudas sodu kopumā par 525 latiem. Visvairāk darba devēju (18) tika sodīti par cilvēku nodarbināšanu, nenošlēdzot rakstveidā darba līgumus.

Pagājušajā gadā darbā tika reģistrēti 32 nelaimes gadījumi, kas ir līdzīgi kā iepriekšējā gadā. Visvairāk gadījumu notiek kokapstrādē, no visiem – 20, jo tā ir bīstama nozare. Tika atklāti vairāki gadījumi, kad darba devēji slēpa nelaimes gadījumu faktu. Inspektori, to atklājot, soda nekavējoties.

2002. gadā tika izskatīts 51 iesniegums. Visvairāk cilvēki sūdzas

par neizmaksātām darba algām. Darba devēji atbrīvojot «aizmirst» izmaksāt atvaļinājuma kompensāciju. Ir arī gadījumi, kad cilvēks tiek nelikumīgi atbrīvots.

«Likumu» audzēkne ārstējas Zviedrijā

Bāreņu namā «Likumi» pērn bijuši vairāki svarīgi notikumi. Visplašāk izskanējušais ir mazās Viktorijas ārstēšanās Zviedrijā. Jau decembra vidū meitenīte atgriezās mājās pēc otrās operācijas. Par meitenītes uzturēšanos un ārstēšanos Zviedrijā maksā fonds «Nedira». Jau izmantoti līdzekļi 300 000 kronu apmērā. Viktorijai ir fonda atrasta audzēģimene, kur meitene pavadīja laiku starp

pirmajām divām operācijām, un dzīvos arī tad, kad būs jābrauc turpināt ārstēšanos, stāsta «Likumu» saimniece Zenta Geistarte.

Ziemeļzemē Viktorija pavadīja trīs mēnešus. Audzēģimēnē ir vēl divņumāsa un sunītis, kas īpaši mīļš mazajai likumietei. Meitenītei vēl plānotas 8 operācijas. Par pirmo divu rezultātiem mediķi ir saūsmināti. Cerams, arī pārējās izdosies tāpat. Par Viktoriju ir labas atsauksmes gan Malmes klīnikā, gan audzēģimēnē. Šovasar uz Latviju atbrauks profesore, kas operēja Viktoriju. Viņa izteikusi vēlēšanos apmeklēt «Likumus» un apskatīt savu mazo pacientu šeit. Pie tam fonds «Nedira» izrādījis interesi par vēl viena bāreņu nama audzēkņa ārstēšanu Zviedrijā.

«Brīvā Daugava»

BALVU RAJONĀ

Ticības mācība tikai jaunākajās klasēs

Deviņpadsmit no 26 rajona skolām skolēni apgūst ticības mācības pamatus. Izglītības valsts inspek-

tore Liesma Neipreisa ir apkopojusi informāciju par pedagogiem, kuri rajona skolās māca kristīgo vai ticības mācību. Četrpadsmit pedagogiem ir Rēzeknes – Aglonas diecēzes bīskapa Jāņa Buļa parakstīti sertifikāti, kas ļauj skolotājiem mācīt ticības mācību.

Viļakas pamatskolas ticības mācības skolotājai Gaļinai Stepanovai ir Latvijas Pareizticīgo baznīcas Sinodes padomes Rīgas Garīgā semināra atļauja mācīt pareizticības pamatus. Pieciem Balvu pilsētas skolās strādājošiem skolotājiem ir Latvijas Kristīgās misijas,

Latvijas Kristīgo skolotāju Asociācijas sertifikāti. Visiem šiem skolotājiem ir valsts mērķdotācija kristīgās ticības mācīšanai. Skolēniem līdz 14 gadiem ticības mācības skolotājiem ir jāiesniedz vecāku parakstīta atļauja. «Mūsu rajonā ticības mācību galvenokārt

mācās tikai jaunāko klašu skolēni 1.-6. klasēs. Tikai Balvu pilsētas ģimnāzijā arī vecākajās klasēs ir ticības mācība. Tas nav labi, jo garīgā izglītošana nedrīkst pārtrūkt kādā posmā, tā jāturpina visu dzīvi,» uzskata Liesma Neipreisa.

«Vaduguns»

LIKUMĪBA, INFORMĀCIJA

Braucieniem ar taksometru – jauni noteikumi

Pagājušā gada oktobrī stājās spēkā Ministru kabineta noteikumi par grozījumiem 1999. gadā izdotajos noteikumos «Noteikumi par pasažieru pārvadāšanu ar vieglajiem taksometriem».

Autopārvadājumu likums paredz pasažieriem par pārvadājumu izniegt kvīti līdzšinējā čeka vietā. Noteikumi reglamentē kvīts izsniegšanas gadījumus un kārtību.

Taksometra vadītājam brauciena sākumā ir tiesības prasīt no pasažiera avansu. Arī par avansa maksājumu pēc pasažiera pieprasījuma jāizsniedz kvīts. Norēķinoties vadītājam jāņem vērā pasažiera iemaksātais avanss un pēc pasažiera pieprasījuma jāizsniedz otra kvīts par visu pārvadājuma maksājumu.

Ja taksometrs ceļā sabojājas, bet bojājumu iespējams novērst uz vietas un ar pasažieri panākta vienošanās par brauciena turpināšanu, par taksometra remonta laiku pasažieris nemaksā. Ja vienošanās par brauciena turpināšanu netiek panākta, tad pasažieris samaksā par nobraukto attālumu, izņemot iekāpšanas maksu.

Noteikumi aizliedz taksometru stāvēt, autoostās un citās vietās vadītājam pašam vai ar citu personu starpniecību (kuras pašas nav pasažieri) uzaicināt pasažierus, norādot brauciena virzienu vai galapunktu.

1. janvārī stājās spēkā grozījumi

Autopārvadājumu likumā, kas nosaka, ka turpmāk katras pašvaldības regulators noteiks maksimālos pārvadājumu tarifus, kurus taksometru vadītāji nedrīkst paaugstināt.

Atgādinājumi

✓ Gadījumā, ja pasažieris nepiekrīt avansa maksai, vadītājam ir tiesības pasažieri nevest.

✓ Pasažieris var izvēlēties jebkuru taksometru, neņemot vērā to rindas secību.

✓ Vadītājam aizliegts uzņemt taksometrā citus pasažierus, ja tam nepiekrīt taksometrā esošie pasažieri.

✓ Pasažierim ir tiesības izvēlēties brauciena maršrutu, izņemot gadījumus, kad tas apdraud satiksmes drošību vai ceļš ir neizbraucams. Vadītājam pārvadājums jāveic pa īsāko maršrutu.

✓ Ja vadītājs ved savstarpēji svešus pasažierus, kuriem ir viens brauciena galamērķis, viņi var vienoties par pārvadājumu maksāt katrs savu daļu no kopējās skaitītāja summas, ja kāds no pasažieriem ar vadītāju nav vienojies citādi.

Ja šie pasažieri dodas katrs uz savu galamērķi, tad tas pasažieris, kurš izkāpj pirmais, savu maksājuma daļu var nodot otram pasažierim, kurš braucienā turpina. Pasažieris, kurš izkāpj pēdējais, samaksā visu summu, kuru uzrāda skaitītāja rādītājs.

«Mans Īpašums»

Kā pareizi sēdēt pie stūres

Neraugoties uz moderno automobiļu sēdekļu regulēšanas iespējām, jāprot tās pareizi izmantot un pie stūres iekārtoties gan ērti, gan drošai braukšanai atbilstoši. Izplatītākās kļūdas ir pārāk tuva vai pārāk tāla sēdēšana no stūres.

Pirmo parasti biežāk pieļauj par sevi nepārlicināti braucēji, kuri ar tuvāku iekrampēšanos stūrē it kā grib labāk pārrēdzēt ceļu tieši pirms mašīnas. Ar laiku, pieaugot braukšanas pieredzei, šie vadītāji parasti atskārst sava sēdēšanas paraduma neveiklumu un iekārtojas ērtāk.

Pārāk tāla sēdēšana ir vēl izplatītāka kļūda un balstās jau uz ilgstošu pieredzi, ko pārvarēt ir daudz grūtāk. Šī it kā sportiskā poza ar stūri izstieptās rokās, ko bieži izmanto arī pieredzējuši un labi braucēji, nebūt nav tā pareizākā. Tātad īstais variants ir kaut

kur pa vidu.

Lai pareizi iekārtotos pie stūres, parasti sāk ar sēdekļa apakšdaļas attāluma no pedāļiem regulēšanu. Par galveno atskaites punktu var ņemt kreiso kāju. Jāvar brīvi, ar gandrīz iztaisnotu kāju līdz galam nospiegt sajūga pedāli. Ja kāja jāiztaisno pilnībā, to nevarēs arī kārtīgi atspiegt pret grīdu līdzās pedālim, kas liecina par pārāk tālu atvirzītu sēdekli.

Atzveltnes slīpumu iestāda tā, lai ar katru roku varētu brīvi veikt pilnu stūres apgriezīgu, neatraujot plecu no sēdekļa. Pēc populārā paņēmiena, liekot rokas uz *desmit* un *divi* (pulksteņa ciparnīcas princips), ar pilnībā iztaisnotām rokām to izdarīt nevar. Ja ir regulējama stūre, to un sēdekļa atzveltni var pēc vēlēšanās atbīdīt atpakaļ, panākot slīpāku stāvokli. Taču tādā gadījumā jāatceras par iespēju brīvi ieslēgt piekto pārsesumu.

(Izmantoti Latvijas preses materiāli)

Informācija autotransporta īpašniekiem

Sakarā ar to, ka iedzīvotājiem radušās daudzas neskaidrības par transportlīdzekļu ikgadējo nodevu, informējam, ka saskaņā ar likumu «Par transportlīdzekļu ikgadējo nodevu» (publicēts «Latvijas Vēstnesī» 2001. gada 7. decembrī), sākot no 2003. gada 1. janvāra transportlīdzekļa ikgadējā nodeva ir jānomaksā arī par iepriekšējo gadu, ja šis transportlīdzeklis ir bijis reģistrēts Latvijā, bet nodeva par iepriekšējo gadu nav samaksāta.

Ja īpašnieks transportlīdzekli nevēlas izmantot, numura zīmes iespējams nodot Ceļu satiksmes drošības direkcijā, šajā gadījumā par neizmantoto laiku ikgadējā nodeva nav jāmaksā. Tā nav jāmaksā arī tad, ja transportlīdzekli noraksta.

Tuvāka informācija Latvijas Autoceļu direkcijas Preiļu nodaļā pa tālruni 53-81373.

POLICIJAS ZIŅAS

Frizētavai izsists logs

27. janvārī frizētavai, kas atrodas Preiļos, Kārsavas ielā, izsista loga viena ārējā rūs. Materiālais zaudējums un vainīgās personas tiek noskaidrotas.

Ar traumām – uz slimnīcu

27. janvārī saņemta informācija par to, ka Preiļu slimnīcā ar dažādām traumām nogādāts Silajāņu pagasta iedzīvotājs, 1973. gadā dzimušais Vladimirs. Lietas apstākļi tiek noskaidroti.

Pazuda maks

Preiļu rajona policijas pārvaldē saņemta informācija par to, ka 27. janvārī interneta zālē, kas atrodas Preiļos, Tīrgus laukumā, 1982. gadā dzimušajam Harijam pazuda maks ar dažādām mantām. Notiek lietas apstākļu noskaidrošana.

Nelikumīgi tirgojās ar alkoholu

27. janvārī Aglonas pagasta iedzīvotājs, 1929. gadā dzimušais Kazimirs nelikumīgi tirgojās ar alkoholiskajiem dzērieniem, par ko viņam tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

30. janvārī arī Jersikas pagasta iedzīvotājs, 1931. gadā dzimušais Jefrems nelikumīgi tirgoja alkoholiskos dzērienus, par ko viņam tika sastādīts administratīvais protokols.

Uzlauzta veikala noliktava

28. janvārī Aglonā individuālā uzņēmumā «Komar Karatē Klubs Aglona» veikala noliktavā, uzlauzot loga restes, zagļi iekļuvi telpā, kur nozagtas aptuveni 10 pudeles alkoholisko dzērienu un aptuveni 10 kilogrami dažāda veida desu. Lietas apstākļi un vainīgās personas tiek noskaidrotas.

Ietriecās ceļa zīmē

28. janvārī Rožupes pagasta teritorijā ceļa Līvāni – Preiļi 12. kilometrā 1969. gadā dzimušais automašīnas BMW vadītājs Aleksandrs neizvēlējās drošu braukšanas ātrumu, nobrauca no ceļa un ietriecās ceļa zīmē. Vadītājs pēc ceļu satiksmes negadījuma notikuma vietas atstāja. Cilvēki avārijā nav cietuši, bojāta tikai automašīna un ceļa zīme.

Zagļi iecienījuši «Philips»

29. janvārī saņemta informācija par to, ka 1980. gadā dzimušajam Līvānu iedzīvotājam Igoram no dzīvokļa nozagts magnetofons «Philips». Materiālais zaudējums – aptuveni 80 lati.

Tajā pašā dienā no Līvānu fonda «Baltā māja» biroja telpām nozagts «Philips» markas magnetofons. Policija noskaidro vainīgās personas un materiālo zaudējumu apjomus.

Izlekusi pa logu

29. janvārī Preiļu slimnīcā nogādāta kāda 1984. gadā dzimusi Vārkavas novada Upmalas pagasta iedzīvotāja. Viņa bija izlekusi pa logu no dzīvokļa, kas atrodas trešajā stāvā.

Veda baļkus bez pavaddokumentiem

29. janvārī Līvānu novada Rožupes pagastā uz ceļa Līvāni – Švirksti policija apturēja 1966. gadā dzimušo Vili, kurš vadīja automašīnu ZIL-131 ar zāgbaļķu kravu. Kravai nebija pavaddokumenta, par ko arī tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Nozaga gaļu

29. janvārī saņemta informācija par to, ka Preiļu novada Aizkalnes pagastā 1939. gadā dzimušais Albīnas mājās, izsītot verandai loga stiklu, zagļi iekļuvi telpā un aiznesuši gaļu. Vainīgie noskaidroti. Ierosināta krimināllieta.

Pazudis mobilais telefons

30. janvārī Vārkavas novada Rimicānu pamatskolā garderobē no somas kādam nepilngadīgajam pazudis mobilais telefons «Siemens C35». Notiek lietas apstākļu noskaidrošana.

Jersikā apzagta vasarnīca

31. janvārī Jersikas pagastā, uzlauzot vasarnīcu, kura pieder 1939. gadā dzimušajam Aleksejam, zagļi iekļuvi telpā un aiznesuši gāzes balonu, gultas veļu un piekaramo atslēgu. Policija cenšas noskaidrot vainīgās personas.

Nozagtas ikonas

31. janvārī Silajāņu pagastā vecticībnieku lūgšanu namam pārzāgētas durvju atslēgas un no-

zagtas divas ikonas. Materiālais zaudējums – 120 latu apmērā.

Uzmanību – zagles

31. janvārī Preiļos divas čigānu tautības sievietes, izmantojot 1933. gadā dzimušās Tatjanas uzticību, no dzīvokļa nozaga naudu, aptuveni 125 latus, un zelta rotaslietas, kuru pazīmes un daudzums vēl tiek noskaidrots.

Satiksmes negadījums ar cietušajiem

1. februārī Preiļu novada teritorijā ceļa Līvāni – Preiļi 30. kilometrā 1974. gadā dzimušais Māris, vadot automašīnu Audi-80, netika galā ar stūri, mašīna ieslidēja pretējā braukšanas joslā un sadūrās ar pretī braucošo 1963. gadā dzimušā Jāņa vadīto automašīnu VW Passat. Cietušie ar traumām nogādāti Preiļu slimnīcā.

Huligāni un skandālisti

28. janvārī Preiļu novada iedzīvotājs, 1945. gadā dzimušais Pēteris veica huligāniskas darbības, par ko sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Tajā pašā dienā administratīvā pārkāpuma protokols tika sastādīts Preiļos 1955. gadā dzimušajam Pāvelam, jo arī viņš veica huligāniskas darbības.

30. janvārī Preiļos, veikalā «Beta» 1977. gadā dzimušais Vladimirs veica huligāniskas darbības, par ko tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

Administratīvā pārkāpuma protokols sastādīts arī 1975. gadā dzimušajam Pelēču pagasta iedzīvotājam Gaitim.

30. janvārī par nepakļaušanos policijas darbinieku likumīgajām prasībām Līvānu novada Rožupes pagasta iedzīvotājam, 1958. gadā dzimušajam Jānim tika sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols.

31. janvārī Preiļu arodividusskolas telpās, kur notika diskotēja, 1984. gadā dzimušais Igors, būdams, alkohola reibumā, veica huligāniskas darbības.

2. februārī Silajāņu pagasta iedzīvotājs, 1955. gadā dzimušais Georgijs alkohola reibumā veica huligāniskas darbības, par ko tika sastādīts administratīvais protokols.

Preiļu rajona policijas pārvaldes informācija

Janvārī ugunsgrēkos gājuši bojā divi cilvēki

Šī gada janvārī Preiļu rajonā notikuši 11 ugunsgrēki, kuros bojā gāja divi cilvēki, uguns iznīcinājusi trīs dzīvojamās mājas. Kopējais uguns nodarītais materiālais zaudējums – aptuveni 15 000 latu.

Sakarā ar aukstajiem laika apstākļiem biežākais ugunsgrēku iemesls ir apkures ierīču bojājums vai krāšņu pārkurināšana. Palielinājies izsaukumu skaits uz dažādiem glābšanas darbiem, tajā skaitā autotransporta avārijām.

Runājot par apkures ierīču eks-

pluatācijas drošību, gribu atgādināt iedzīvotājiem, ka vismaz vienreiz sezonā jāveic sodrēju tīrīšana. Bēniņos visiem dūmeņiem un sienām, kurās atrodas dūmkanāli, jābūt nobalsinātām vai nokrāsotām ar gaišu ugunsdrošu krāsu. Aizliegts novietot kurināmo un citus degtspējīgus materiālus kurītuves atveres priekšā tuvāk par 1,2 metriem. Pirms apkures sezonas sākuma jāapseko apkures

ierīču un dūmvadu tehniskais stāvoklis.

Sakarā ar nepastāvīgajiem un mainīgajiem laika apstākļiem esiet uzmanīgi un piesardzīgi, atrodoties uz atklātām ūdenskrātuvēm.

V. Haritonovs,
Valsts ugunsdzēsības un glābšanas dienesta Preiļu nodaļas inspektors

Lappusi sagatavoja L. Kirillova

HOROSKOPS

Kazas gads ir klāt!

Var cerēt, ka Kazas gads nesīs pozitīvas pārmaiņas, kas atšķirībā no pēkšņām un haotiski jucekļīgajām Zirga gada norisēm būs līdzsvarotākas. Kau arī cilvēki šķietami mazāk baidīsies par dažādiem rēķiniem un biržas akcijām, finansu krīzi var izveidoties labvēlīga situācija — turklāt nevis pateicoties tirgus likumiem, bet gan gluži pretēji tiem. Šis kuriozs raksturo vienu no daudzšķautņainās Kazas īpatnībām. Tāpēc cilvēkiem, kuri šajā gadā vēlas gūt panākumus, jābūt plašam redzes lokam, jāprot piesaistīt saviem projektiem domubiedrus un savākt pietiekami daudz mecenātu, viņu radošās idejas un talantus. Veiksies cilvēkiem ar radošu dzirksti, bagātu iztēli, labām piemērošanās spējām un pats galvenais, attapību jebkurā situācijā. Vienlaikus uz augstāko spēku palīdzību var cerēt arī tie, kam tīra, atsaucīga sirds un kas ar līdzjutību spēj saprast un piedot otra kļūdas.

Kazas gads ir periods, kad nav ieteicams kalt tālus nākotnes plānus un gatavot ilglaicīgas prognozes. Labāk pārskatīt savas perspektīvas tuvākā posmā — pusgada, gada laikā. Cilvēki var kļūt neparasti atjautīgi kā naudu iztērēt, nevis nopelnīt, tāpēc vienam otram tas biznesā var iegriezt pamatīgu robu. Kopumā ar biznesa lietām jābūt īpaši piesardzīgiem, jo tas ir gads, kad paveras iespējas piekļūt svešiem finansu vai citu avotu noslēpumiem.

Vienlaikus sekmīgi spēj attīstīties viss, kas saistīts ar šovu, izrādīšanos, var realizēties šķietami nereālas ieceres saistībā ar mācību

plāniem, savas mājas ieguvu vai celtniecību. Tas ir laiks, kad savus talantus vajag izrādīt rakstniekiem, māksliniekiem, mūziķiem, fotogrāfiem.

Diemžēl aktivizēsies arī cilvēki, kas kāri pēc vieglas peļņas un vēlas iedzīvoties uz citu rēķina. Jābūt gataviem, ka līdzās naudai, varai un panākumiem var uzrastos arī slepeni nelabvēļi, kas gaidīt vien gaidīs, lai izmantotu otra vājās vietas un visus nopelnus piekrāpītu sev.

Tomēr augstākie spēki var piepeši un negaidīti iejaukties un sekmēt vissarežģītāko problēmu atrisinājumu, lai palīdzētu garīgiem, patiesiem cilvēkiem tikt galā ar grūtībām.

Žurka

Žurkām var būt daudz pārsteigumu, tāpēc jābūt gatavām krāsām dzīves pārmaiņām. Var uzņākt vēlme vairāk spēku vēltīt sev vis ciņģas eksistences nodrošināšanai.

Cenšanās noturēt dzīves līmeni, neatlaidība, kā arī bezbailība rosinās būt enerģiskiem, taču šajā gadā Žurciņai sava rīcība īpaši jākontrolē, lai izvairītos no kļūdām un nekļūtu pārmēru nepiekāpīga.

Vienlaikus daudzas Žurkas sajūtīs, ka spēj kaut kā kardināli mainīt savā dzīvē. Te lieti noderēs kā seni, tā arī jauni — Zirga gadā iegūti draugi. Gads var pat kļūt par liktenīgu pagrieziena gadu Žurkas dzīvē.

Vērsis

Vēršiem var nodibināties veiksmīgas partnerattiecības, kā re-

zultātā iespējams atbrīvoties no seniem negatīviem karmiskiem paradīem. Daudziem veidosies intensīvi dinamiskas attiecības ar tuvākajiem cilvēkiem, gaisotne mājās kļūs harmoniskāka un siltāka. Tomēr nav ieteicams noslēgties tikai ģimenes lokā.

Ari darbā Vēršiem piemērotais garaspēks viņus rosinās uz jaunām idejām. Taču jāreķinās, ka var rasties grūtības secīgi pieturēties pie ieplanotā, kā arī grūtības vispār saplānot savu darbību. Kazas gada strauji mainīgās situācijas var Vēršiem reizumis bojāt omu.

Liktenis ļoti atkarīgs no tā, kā izdosies sevi parādīt. Iespējamas lielas pārmaiņas, kaut arī diži finansiāli panākumi nav sagaidāmi.

Tīģeris

Tigerim jaunajā gadā nāksies vairāk vērtības vēltīt pašu karjerai. Viss atkarīgs tikai no tā, cik efektīva būs viņu rīcība. Jo īpaši pirmajā gada pusē nedrīkst ļauties Tigerim raksturīgajai vēlmei izdabāt savām vajībām, kā arī pasivitatēi un bezdarbībai. Viņus apdraud arī traucējošas idejas, kas var kavēt izvēlēties pareizo «medību objektu». Taču, ja Tīģeri izmantos gūto pieredzi un radošu pieeju, tad var likt lietā savu temperamentu, kas kopā ar Kazas gada izveicību un avatūrisumu neļaus palaist garām dažu labu izdevību.

Tomēr rīcībā jābūt uzmanīgiem, atbildīgiem. Bieži jāatpūšas un jānoskaidrina veselība, jo gads saistīts ar karmas atstrādi, kalpojot citiem.

Kaķis

Kaķiem itin labvēlīgs periods — var paplašināt draugu loku un dibināt lietišķus kontaktus. Viņu pašpārliecinātība dibinās uz Kazas gadā tik nepieciešamo radošo dzirksti un atklājēja spējām. Jo īpaši pirmajā gada pusē daudziem Kaķiem izdosies parādīt savas līdera spējas, bet otrajā pusgadā priekšplānā var izvirzīties romantiski piedzīvojumi, kas gan ne-traucēs darba lietām.

Šajā gadā iespējams veiksmīgi nostiprināties finansu sfērā. Vienlaikus jāatceras, ka tāds ir tikai katrs ceturtais gads, tāpēc pilnībā jāizmanto visas iespējas. Egocentriskiem dzīves baudītājiem Kaķiem nevajag atteikties no labu padomdevēju un mīlošu cilvēku palīdzības, jo tikai darbojoties kopā, varēs pavadīt Kazas gadu bez zaudējumiem.

Pūķis

Gads solās būt dinamisks, paveras iespējas realizēt daudzas idejas un plānus, arī senas ieceres — it īpaši tad, ja tiks iesaistīti draugi un paziņas.

Daudzi Pūķi šajā gadā atteiksies no tiem prātojumiem, kas ir apšaubāmi, un pievērsīsies konkrētiem darbiem. Vienlaikus ievērojami mainīsies arī viņu karmiskie sakari un emocionālie ieradumi.

Palielināsies nepieciešamība pēc mājīguma.

Tas ir gads, kad ir labi izanalizēt panākumu un zaudējumu pieredzi, jo tas palīdzēs atbrīvoties no nepareiziem priekšstatiem par sevi un ap sevi esošiem. Pūķus Kazas gadā sagaida daudz pārmaiņu. Viņi var tikt iesaistīti tuvu radnieku plānu realizēšanā aktīvāk, nekā bija to iedomājušies. Kopumā labs gads, kas ļauj likt pamatus nākotnei.

Čūska

Lielākajai daļai Čūska gads būs visai neparasts, jo pavērsies labas iespējas veiksmīgi izmantot likteņa dotās iespējas. Daudzas no viņām varēs lēnām realizēt savas radošās ieceres, kļūt par līderiem un saņemt atzinību. Taču jāuzmanās, lai nepārnemtu pārlielā godkāre un pašapmierinātība.

Gads, jo sevišķi pirmajā pusē, nesīs informāciju par turpmāko karmisko ceļu, ko varbūt būs iespējams sākt jau otrajā pusgadā. Taču nav ieteicams steidzināt notikumus. Visās dzīves jomās derēs moto: «Steidzies lēnām!» Tad arī gads kopumā būs visai veiksmīgs.

Zirgs

Visumā gads labvēlīgs: ja pārlielā aktivitāte iepriekšējā gadā nogurdinājusi, tad būs iespējams nomierināties, uzkrāt spēkus un pārdomāt paveikto. Varēs īstenot daudzas savas idejas un vēlmes, arī vairāk pabūt kopā ar pretējā dzimuma pārstāvjiem.

Darījumu aktivitātēs daudzi Zirgi jau gada sākumā pratīs nopelnīt un ieguldīt naudu lietderīgos projektos. Viņus var vadīt centieni pēc drošības un komforta, tas liks kļūt apsviedīgiem un vedinās pārvērtēt uzskatus par materiālām vērtībām.

Daudziem Zirgiem pavērsies iespējas pakāpties pa karjeras kāpnēm un dibināt jaunas partnerattiecības. Notikumiem piesātinātāka solās būt gada otrā pusē, radošās ieceres var realizēties pavisam neparastā veidā.

Kaza

Daudzām Kazām šis gads būs visai divējāds, jo var pastiprināti izpausties kā pozitīvās, tā negatīvās šīs zīmes īpašības. No vienas puses gads nes jaunu enerģijas pieplūdumu un paver iespējas realizēt savas iespējas un talantus, no otras puses pārlielā steiga, sistēmas trūkums un autoritāšu neatzišana, kā arī likumu neievērošana var sagādāt neparedzētas grūtības. Tādas sagaida arī tās Kazas, kas nespēj valdīt emocijas, kontrolēt vēlmes un vēlas visu «tūlīt un uzreiz». Turpretī tām, kuras kritiski izvērtēs kā sevi, tā citus, paveras jaunas pašizteiksmes iespējas.

Vecās problēmas un attiecības «jāmet pasaknī», tad gada pirmajā pusē nāks daudz jaunu ideju, kas jau otrajā pusgadā var nest

augļus. Galvenais — neatlaidība, entuziasms un atziņa, ka reizēm labāk pakāpties soli atpakaļ, lai varētu spert divus uz priekšu.

Pērtiķis

Šajā gadā Pērtiķi beidzot sajūtīs, ka viņu bijušie nopelni tiek novērtēti. Laime visai aktīvi raidīs savus skatus uz viņu pusi, tāpēc gan karjerā, gan personiskajā dzīvē var notikt kardinālas pārmaiņas.

Taču var gadīties arī divējādas situācijas, kur arī visai lieti noderēs padoms par soli atpakaļ, lai spertu divus uz priekšu. Lai neradītu liekas problēmas, nav ieteicams rīkoties pār mēru aktīvi — ikviens saņemtais priekšlikums labi jāapsver un jāsalīdzina ar savām iespējām.

Labā intuīcija ļaus Pērtiķiem izvairīties no konfliktiem. Nedrīkst pārpūlēties un rīkoties bez apkārtējo atbalsta.

Gaiļi

Gaiļus spārnos idejas, taču Kazas gads viņus atslābinās, tāpēc jādomā par mērķtiecību. Psih emocionālās pārslozdes var traucēt pilnībā izpausties Gaiļu intelektuālajām spējām. Taču no saviem uzskatiem un principiem nedrīkst atteikties, tas palīdzēs gūt panākumus pretēji draugu prātojumiem un padomiem. Gaiļus glābs viņiem piemērošā intuīcija.

Labs laiks, lai veidotu pozitīvu karmu, veicinātu materiālo labklājību. Gada pirmās puses zaudējumus kompensēs ieguvumi otrajā, tad nostiprināsies arī viņu pozīcijas.

Suns

Jātiec valā no pesimisma un jāgatavojas ražīgai darbībai. Periods saistīts ar grēku izlīdzināšanu, karmisko problēmu risināšanu, var tikt valā no vecām lietām, lai sāktu jaunu dzīvi un darbību.

Jārēķinās, ka pašauties var tikai uz seniem, pārbaudītiem draugiem. Lai gūtu panākumus, vajadzēs orientēties situācijās, ieklausīties padomos un neierakties tikai savās lietās vien. Kolektīvus projektus vieglāk īstenot būs gada otrajā pusē. Neskatoties uz grūtībām, Suņi it labi var sasniegt iecerēto.

Mežacūka

Visai veiksmīgs gads, kas sola spēka un izturības pieaugumu. Nepieciešams attīstīt radošo potenciālu, ieklausīties arī partneru problēmās. Jauni sakari un pašizteikšanās ļaus noskaņoties uz jauniem ritmiem. Nepieciešams izturēt radušās grūtības un mazināt sava rakstura negatīvās iezīmes, tas palīdzēs nokļūt jaunā līmenī un nostiprināt savu labklājību. Taču, lai nezaudētu augstāko spēku atbalstu, nedrīkst ļaunprātīgi izmantot varu. Šajā gadā Mežacūkām ieteicams veikt arī agrāk plānotā revīziju.

«Dziedinātājs»

Vai uzskatāt, ka apkārtējā vide ir piesārņota?

Anna Laizāne, pensionāre Preiļos:

— Loti piesārņota. Mājas apkārtnē ir tādā stāvoklī, ka bail skatīties. Sadržīves atkritumi, pudeles. Dzīvoju pie Saltupes, tā ir pilna ar vecu automašīnu vrakiem un citiem lūžņiem. Bet kas darās pie automašīnu garā-

žām Saltupes tuvumā? Apkārtnē izskatās kā izgāztuve. Nu jā, neviens svešinieks jau to nepiesārņo, garāžu lietotāji paši vien to dara. Gaiss siera rūpnīcas mikrorajonā reizēm arī ir tāds, ka nevar elpot.

Svetlana Stepanova,

mūzikas skolotāja Preiļos:

— Uzskatu, ka kopumā vide ir piesārņota, bet Preiļos tomēr mazāk. Dzīvoju parka tuvumā, svaiga gaisa pietiekami. Arī parks tiek turēts pietiekami labā kārtībā. Taču parka diķi un kanāli varētu būt tīrāki. Īpaši pagājušajā vasarā, kad valdīja sausums, ūdens netecēja, sastāvējis un bija ļoti netīrs, pilns ar baktērijām, vakaros slikti oda. Esmu ievērojusi, ka daudz piesārņotāki kļuvuši meži, ceļmalas. Ļoti piedzīvota ceļa malas aiz Pelēciem pa ceļam uz Daugavpili. Varētu novietot atkritumu tvertnes. Arī parkā vismaz pie pils būtu vajadzīgi atkritumu konteineri.

Jānis Petrāns, ārsts Preiļos:

— Domāju, ka Preiļos un arī Latvijā vide ir relatīvi maz piesārņota. Pricējās, ka secen aizgāja celulozes rūpnīcas būves projekts, jo tā ir ļoti kaitīga ražotne un būtu kļuvusi par Daugavas un

Baltijas jūras piesārņotāju. Bez tam meži tiktu izžāgēti līdz pēdējam, un nebūtu, kas ražo skābekli. Bet kopumā mazās ūdenskrātuves ir tīras, tajās pat parādās vēži. Ūdeni no laukiem vairs nenonāk tik daudz ķīmisko vielu, kā tas bija kolhozu laikos. Taču cilvēki vidi piesārņo individuāli. Piemēram, kaitīga ir plastmasas pudeļu dedzināšana. Dūmi ir ļoti indīgi un atstāj iepaidu uz reproduktīvo veselību, tas ir, uz vīriešu spēju radīt bērnus.

Gints Čakšs, meža pārstrādātājs Turku pagastā:

— Meži tiek izžāgēti plašā apjomā, un tas kopumā nelabvēlīgi iespaido vidi. Nācies redzēt arī piedzīvotus meža gabalus. Par ezeru tīrību nebūtu iemesla sūdzēties. Taču nepatīkamu iespaidu atstāj izgāztuve, kas izveidota uz Līvānu un Turku pagasta robežas. Gaiss gan laukos tīrs.

Ludvigs Vilcāns, pensionārs Preiļos:

— Apkārtējā vide ir ļoti piesārņota, — visi krūmi, visas grāvmalas, mežu malas, ezeru krasti. Visur mētājas sadzīves atkritumi. Par to, lai vide būtu sakopta, jā rūpējas pašvaldībai, vides aizsardzības organizācijām, bet pirmām kārtām — pašiem cilvēkiem. Nācies redzēt, kā no automašīnas bagāžnieka izgāž atkritumus. Paskatīties, kas darās Riebiņu mežā? Pilns ar izgāztām atkritumu kravām. Nereti var redzēt, ka ar izlietotu taru piesārņoti veikalus pagalmi.

L.Rancāne

Foto: M.Rukosujevs

SLUDINĀJUMI, REKLĀMAS, LĪDZJŪTĪBA

NODOTS PRIVATIZĀCIJAI

PRIVATIZĀCIJAS AĢENTŪRA PAZIŅO:

privatizācijai nodots šāds valstij piederošs zemesgabals:

Zemesgabala adrese	Zemesgabala platība (m ²)	Zemes kadastra numurs	Zemes īpašuma reģistrācija zemes grāmatā	Zemesgabala pirmpirkuma tiesīgā persona	Atbildīgais speciālists, viņa tālruna numurs
Fabrikas iela 2, Līvāni, Preiļu rajons	27067	76110020804	Līvānu pilsētas zemesgrāmatā, folijas Nr.100000080072	Sabiedrība ar ierobežotu atbildību "Līvānu kūdras fabrika"	Iveta Kivliņa 7021444

Personām prasījumi, kas attiecas uz minēto privatizējamo zemesgabalu, piesakāmi 1 (vienu) mēneša laikā no šī paziņojuma publicēšanas dienas laikrakstā "Latvijas Vēstnesis". Ja prasījumi attiecīgajā termiņā nebūs pieteikti, tie zemesgabala privatizācijas gaitā netiks ņemti vērā.

Prasījumus apliecināšie dokumenti jāiesniedz Privatizācijas aģentūrā,

Rīgā, K. Valdemāra ielā 31, LV-1887.

Privatizācijai nodotā zemesgabala robežu plāns publicēts laikrakstā "Latvijas Vēstnesis" 2003.gada 29.janvārī, Nr.15(2780), ielikums Nr.4(212).

Privatizācijas aģentūra

K.Valdemāra iela 31, Rīga, LV-1887 E-mail: lpa@mail.bkc.lv http://www.lpa.bkc.lv/

AAS «BALTA» filiāles

Preiļu nodaļa
paziņo klientiem, ka no
29. janvāra
atrodas
jaunās telpās
Raiņa bulvārī 24,
Preiļos

(viesnīcas ēkā).

Tālr. 5307036, 5307037,
fakss 5307036.

SIA «Ranko» iepērk mājlopus dzīvsvārā.

Samaksa tūlītēja.

Tālr. 42807, 44179, 9161121.

SIA «Kārlis Viens» iepērk jaunlopus, liellopus, aitas kautsvārā.

Samaksa tūlītēja (pie svēršanas).

Formē subsidijas.

Tālr. 6468887, 53-48524, 53-48531.

Sutru pagasta padome lūdz pieteikties

uz Sutru kultūras nama vadītāja vietu.

Prasības pretendentiem:

- augstākā, vidējā profesionālā izglītība režijā, mākslā, horeogrāfijā, mūzikā,
- spēja uzņemties atbildību un organizēt darbu,
- augsta saskarsmes kultūra darbā ar cilvēkiem,
- praktiskā pieredze pasākumu organizēšanā un vadīšanā.

Pieteikuma vēstuli un CV iesniegt līdz 14. februārim

Sutru pagasta padomē Sutros, Uzvaras ielā 5.

Tālr. uzziņām 5336695.

Visu februāri veikalos

«Degas mēbeles»,
pērkot mēbeles līzīgā,
pirmā iemaksa

0%!

Veikals Preiļos, Brīvības ielā 2.

Iepērkam mājlopus gaļai.

Tālr. 5324147, 5321956,

5441779, 9584184.

Grozījumi «Elektrotīkla pieslēguma maksas noteikšanas metodikā»

Sabiedrisko pakalpojumu regulēšanas komisijas padome 11.12.2002. apstiprināja jaunu «Elektrotīkla pieslēguma maksas noteikšanas metodiku», kas stājas spēkā 01.01.2003. Jaunā metodika tika izstrādāta, ņemot vērā kaimiņvalstu pieredzi. Galvenā izmaiņa — klientu un VAS «Latvenergo» izmaksu proporcija elektrotīklu pieslēguma ierīkošanā.

Metodika paredz, ka visos gadījumos, izņemot metodikā paredzētos uzņēmumus, lietotājam jāmaksā 60% no kopējām projektēšanas un izbūves izmaksām, atlikušie 40% no kopējā līdzekļu apjoma jāsedz VAS «Latvenergo». Tāpat līdz ar jaunās metodikas stāšanās spēkā samazināsies pieslēguma izmaksas un tā ierīkošanas laiks tiem klientiem, kuriem nepieciešams tikai nomainīt ievada aizsardzības aparātu un elektrības skaitītāju.

Sakarā ar ierobežoto budžetu līdzekļu daudzumu 2003. gadā VAS «Latvenergo» filiāle Austrumu elektriskie tīkli apņemas izpildīt līgumus, kuri bija noslēgti 2002. gadā, kā arī pasūtījumus ar izdevumu vērtību ne lielāku kā 100 latiem. Daudzvērtīgus pasūtījumus tiks izpildīti 2003. gadā.

Sīkāku informāciju var iegūt atbilstošajos elektrotīklu rajonos. Preiļos pa tālruni 5307351 vai 5307368.

Marina Smirnova,

AET sabiedrisko attiecību konsultante

Pārdod

2 stāvu māju Preiļos. Tālr. 9194329;

māju, zemi, mežu Upmalas pag. Tālr.

5236323 vakaros, 9431210;

māju Preiļos, ir varianti. Tālr. 5342812,

5358448;

VAZ 21063, 67000 km, TA līdz 01.02.2004.

Tālr. 6733088;

sienu, salmus rulonos. Tālr. 5358601.

Dažādi

Atrastas atslēgas Preiļos. Tālr. 5323788.

Atrasta atslēga Preiļos uz Brīvības ielas.

Tālr. 5307057.

SIA «KARA V» iepērk 4,9 m garus
egles baļķus. Apmaksa pēc vienošanās.

× diam. 18-21 – Ls 25

× diam. 22-25 – Ls 28

× diam. 26 un lielāks – Ls 32

Informācija pa tālr. 9608906, 9640126.

A/s «Latgales finansu un investīciju kompānija» izsludina konkursu uz sabiedrības aģenta vietu Preiļos.

Mūsu prasības:

⇒ iemaņas grāmatvedības jomā,

⇒ akurātība, centīgums,

⇒ prasme strādāt ar cilvēkiem.

Laipni gaidīti augstāko mācību iestāžu
ekonomikas 3. un 4. kursa studentu.

CV sūtīt pa faksu 7284436 vai
e-mail: lfik@lfik.parex.lv

Pērk skujkoku zāģbaļķus, sikbaļķus.

Samaksa tūlītēja. Labas cenas.

Pērk cirsmas.

Tālr. 6419781.

Pērk zemi (no 50 ha).

Tālr. 9104109.

Pateicamies dekānam J.Steņimam,
dziedātājam, darbabiedriem, radiem,
kaimiņiem, kuri pavadīja pēdējā gai-
tā Aivaru Klindzānu.

Māte, Māte

Salti dzīves vēji pūta

Pāri tēva sētiņai.

Vērās vārti, projām gāja

Gulēt kapu kalniņā.

Izsakām dziļu līdzjūtību

Albertam Lāčķajam un

Arnim Ancānam sakarā ar

TĒVA un VECTĒVA nāvi.

M.k. «Sabulis»

«NOVADNIEKA» KALENDĀRS

Rajona padome

◆ 5. februārī pulksten 10.30 tikšanās ar Jēkabpils rajona padomes plānošanas darbiniekiem. Projektu apsekošana Līvānos kopā ar Reģionālā fonda darbiniekiem.

◆ 6. februārī pulksten 10.00 kursi pašvaldību vadītājiem un datort speciālistiem. Projekta «Latgales partnerība» darba grupas sanāksme Rēzeknē. Kultūrmantojuma programmas izstrādes darba grupas sanāksme. Projekta «Apceļo Latgali ar IT» darba grupas sanāksme Rēzeknē.

◆ 11. februārī pulksten 11.00 sociālo, izglītības un kultūras jautājumu komitejas sēde.

◆ 12. februārī pulksten 10.00 apvienotā komiteju sēde.

Rajona izglītības pārvalde

◆ 6. februārī pulksten 9.30 olimpiāde ķīmi-

jā 9.-12. klasei Preiļu Valsts ģimnāzijā.

◆ 8. februārī pulksten 9.00 sākumskolas skolotāju kursu nodarbība «Kritiskā domāšana sākumskolā» Preiļu 1. pamatskolā.

◆ 11. februārī pulksten 9.30 olimpiāde angļu valodā 8. klasei (rakstu daļa) Preiļu 2. vidusskolā.

◆ 12. februārī pulksten 9.30 mājturības skolotāju kursu «Uzturs» noslēguma nodarbība Preiļu 1. pamatskolā. Ritmikas, aerobikas un klasiskās dejas pasākums «Dejas brīnums» sarīkojumu zālē Kārsavas ielā 4.

Rajona sporta klubs

«Cerība»

◆ 8. februārī futbola sacensību «Ādas burnba» turnīrs.

◆ 11. februārī Latvijas jaunatnes čempionāts volejbolā A grupā.

◆ 12. februārī vieglatlētikas sacensību «Lielā balva» trešais posms Preiļu 2. vidusskolā.

Kinoteātris «Ezerzeme»

◆ 5. un 6. februārī pulksten 20.00 pasaka

«Harijs Poters un noslēpumu kambaris».

◆ 7., 9. un 10. februārī pulksten 18.00 un

20.00 trilleris «Borna mīklainā personība».

Aglonas kultūras nams

◆ 14. februārī pulksten 23.00 Valentīndienas svinības. Grupa «Forte», didžeja Nor-

munda diskotēka un karaoke.

Rudzātu pagasts

◆ 8. februārī pulksten 23.00 masku balle Rudzātu vidusskolas zālē. Spēlē «Velves».

Jersikas tautas nams

◆ 8. februārī pulksten 22.00 groziņballe ar mīlestības noskaņu. Spēlē Aija. Aicināti visi, arī vecākās paaudzes cilvēki.